

## LUKA

<sup>1</sup> Saygıdeğer Teofilos,  
Birçok kişi aramızda olup bitenlerin tarihçesini sırasıyla düzenleyip yazma işine girişti. <sup>2</sup> Başlangıçtan beri görgü tanıkları ve sözün hizmetkârları olanlar bunları bize iletiler. <sup>3</sup> Ben de tüm bu olayları en başından itibaren inceden inceye araştırmış biri olarak bunları sana sırasıyla yazmayı uygun gördüm. <sup>4</sup> Öyle ki, sana iletilen bu bilgilerin doğruluğundan emin olabilesin.

<sup>5</sup> Yahudiye Kralı Hirodes günlerinde, Aviya bölüğünden Zekeriya adında bir kâhin vardı. Aron soyundan gelen karısının adı Elizabet'ti. <sup>6</sup> Her ikisi de Tanrı önünde doğru kişilerdi, Efendi'nin tüm buyrukları ve kuralları uyarınca kusursuz bir yaşam sürerlerdi. <sup>7</sup> Ne var ki çocukları yoktu. Çünkü Elizabet kısırdı ve ikisinin de yaşı oldukça ilerlemişti.

<sup>8</sup> Zekeriya kendi bölüğünün hizmet ettiği bir gün Tanrı önünde kâhinlik görevini yerine getiriyordu. <sup>9</sup> Kâhinlik geleneği uyarınca Efendi'nin Tapınağı'na girip buhur yakma görevi kurayla ona düştü. <sup>10</sup> Buhur yakıldığı sırada tüm halk dışarıda dua ediyordu.

<sup>11</sup> Efendi'nin bir meleği buhur sunağının sağ tarafında durarak ona göründü. <sup>12</sup> Zekeriya onu görünce irkildi ve korkuya kapıldı. <sup>13</sup> Ama melek ona, "Korkma Zekeriya, çünkü duan işitildi. Karın Elizabet sana bir oğul doğuracak ve adını Yuhanna koyacaksın. <sup>14</sup> Sana sevinç ve coşku

getirecek ve birçokları onun doğumuna sevinecek. <sup>15</sup> Çünkü Efendi'nin önünde büyük biri olacak. 'Hiç şarap ve içki içmeyecek', daha annesinin karnındayken Kutsal Ruh'la dolacak. <sup>16</sup> İsrail'in çocuklarından birçoğunu Tanrıları EFENDİ'ye döndürecek. <sup>17</sup> Babaların yüreklerini çocuklara, söz dinlemeyenleri doğru kişilerin anlayışına döndürmek,

Efendi'ye hazırlanmış bir halk yetiştirmek için Eliyah'ın ruhu ve gücüyle Efendi'nin önünden gidecek" dedi.

<sup>18</sup> Zekeriya meleğe, "Bundan nasıl emin olabilirim? Çünkü ben yaşlı bir adamım ve karımın yaşı da epey ilerlemiş durumda" dedi.

<sup>19</sup> Melek ona, "Ben Tanrı'nın huzurunda duran Gabriel'im. Seninle konuşmak ve bu müjdeyi sana bildirmek için gönderildim. <sup>20</sup> İşte, dilin tutulacak ve bu şeyler olana dek konuşamayacaksın, Çünkü zamanı gelince gerçekleşecek olan bu sözlerime inanmadın."

<sup>21</sup> Halk Zekeriya'yı bekliyordu. Tapınakta neden bu denli uzun kaldığını merak ediyordu. <sup>22</sup> Dışarı çıktığında onlarla konuşamadı. O zaman tapınakta bir görüm gördüğünü anladılar. Onlara işaretler yapıyor ama konuşamıyordu. <sup>23</sup> Görev günleri dolunca Zekeriya evine geri döndü. <sup>24</sup> Bundan bir süre sonra karısı Elizabet gebe kaldı ve beş ay evine kapandı. <sup>25</sup> "Efendi halimi gördü, insanlar arasındaki utancımı kaldırmak için bana bu iyiliği yaptı" dedi.

<sup>26</sup> Tanrı, altıncı ayda, Melek Gabriel'i, Galile'de bulunan Nasıra Kenti'ne,

<sup>27</sup> David soyundan Yosef adlı bir adamla nişanlı kıza gönderdi. Kızın adı Mariyam'dı. <sup>28</sup> Melek içeri girdikten sonra ona, "Sevin, ey Tanrı'nın lütfetmiş olduğu kız! Efendi seninledir. Kadınlar arasında ne mutlu sana!" dedi.

<sup>29</sup> Bu sözlere Mariyam çok şaşırды, böyle bir selamın ne anlama gelebileceğini düşündü. <sup>30</sup> Melek ona, "Korkma Mariyam, çünkü Tanrı'da lütuf buldun" dedi. <sup>31</sup> İşte, gebe kalıp bir oğul doğuracak ve adını 'Yeşua' koyacaksın. <sup>32</sup> O büyük olacak ve kendisine En Yüce Olan'ın Oğlu denecek. Efendi Tanrı O'na atası David'in tahtını verecek. <sup>33</sup> O, Yakov'un soyu üzerinde sonsuza dek hüküm sürecek, egemenliğinin sonu gelmeyecek."

<sup>34</sup> Mariyam meleğe, "Bakire olduğum halde bu nasıl olabilir?" dedi.

<sup>35</sup> Melek ona şöyle yanıt verdi: "Kutsal Ruh üzerine gelecek ve Yüceler Yücesi'nin gücü sana gölge salacak. Bu nedenle, doğacak olan kutsal kişiye, Tanrı'nın Oğlu denecek. <sup>36</sup> İşte, akraban Elizabet de yaşlılığında bir oğula gebe kaldı. Kısır bilinen bu kadın şimdi altıncı ayındadır. <sup>37</sup> Çünkü Tanrı için olanaksız hiçbir şey yoktur."

<sup>38</sup> Mariyam, "İşte, ben Efendi'nin hizmetkârıyım. Benim için dediğin gibi olsun" dedi.

Bunun üzerine melek onun yanından ayrıldı.

<sup>39</sup> Mariyam o günlerde Yahuda'nın dağlık bölgesindeki bir kasabaya gitmek üzere acele yola çıktı. <sup>40</sup> Zekeriya'nın evine girip Elizabet'i selamladı. <sup>41</sup> Elizabet Mariyam'ın selamını duyar duymaz, karnındaki bebek sıçradı. Elizabet Kutsal Ruh'la doldu. <sup>42</sup> Yüksek sesle, "Sen kadınlar

arasında kutsanmış olansın, rahminin ürünü de kutsanmıştır!

<sup>43</sup> Nasıl oldu da, Efendim'in annesinin yanıma gelme lütfü bana böyle bağışlandı? <sup>44</sup> İşte, selamını duyar duymaz, karnımdaki çocuk sevinçle sıçradı! <sup>45</sup> Efendi'nin kendisine söylemiş olduğu sözlerin gerçekleşeceğine iman eden kadına ne mutlu!”

<sup>46</sup> Mariyam şöyle dedi: “Canım Efendi'yi yüceltir.

<sup>47</sup> Ruhum, Kurtarıcım Tanrı'da sevinç bulur,

<sup>48</sup> Çünkü O, sıradan biri olan hizmetkârının durumunu gördü. Çünkü işte, bundan böyle bütün kuşaklar bana kutsanmış diyecekler.

<sup>49</sup> Çünkü Güçlü Olan benim için büyük işler yaptı. O'nun adı kutsaldır.

<sup>50</sup> O'nun merhameti, kuşaklar boyunca kendisinden korkanların üzerindedir.

<sup>51</sup> Koluyla kuvvetini gösterdi.

Gururluları yüreklerindeki büyüklenmeleriyle dar-madağın etti.

<sup>52</sup> Güçlüleri tahtlarından indirdi, Sıradan insanları yükseltti.

<sup>53</sup> Açları iyiliklerle doyurdu. Zenginleri ise eli boş gönderdi.

<sup>54</sup> Atalarımıza -Avraham'a ve soyuna sonsuza dek- söz verdiği gibi,

<sup>55</sup> Merhamet etmeyi unutmayarak hizmetkârı İsrail'e yardım etti.”

<sup>56</sup> Mariyam yaklaşık üç ay kadar Elizabet'in yanında kaldı, sonra evine döndü.

<sup>57</sup> Elizabet'in doğurma vakti gelince, dünyaya bir oğul getirdi.

<sup>58</sup> Komşuları ve akrabaları, Efendi'nin ona ne denli merhamet gösterdiğini duyunca onun sevincine ortak oldular. <sup>59</sup> Sekizinci gün çocuğu sünnet etmeye geldiler. Ona babası Zekeriya'nın adını vermek istediler. <sup>60</sup> Ama annesi, "Hayır, adı Yuhanna olacak" dedi.

<sup>61</sup> Ona, "Akrabalarından bu isimde kimse yok" dediler. <sup>62</sup> Bunun üzerine, çocuğa hangi adı koymak istediğini babasına işaretle sordular.

<sup>63</sup> Zekeriya bir yazı levhası istedi ve "Adı Yuhanna'dır" diye yazdı. Herkes şaşır kaldı. <sup>64</sup> Tam o sırada Zekeriya'nın ağzı açıldı, dili çözüldü. Tanrı'yı yücelten sözler söyledi. <sup>65</sup> Çevrede bulunanların hepsini bir korku sardı. Bütün bu olanlar Yahudiye'nin dağlık bölgesinin her yerinde konuşmaya başlandı. <sup>66</sup> Olayı duyanların hepsi, "Acaba bu çocuk ne olacak?" diye çok merak ediyordu. Çünkü Efendi onunla birlikteydi.

<sup>67</sup> Babası Zekeriya Kutsal Ruh'la dolarak şöyle peygamberlik etti:

<sup>68</sup> "İsrael'in Tanrısı Efendi'ye övgüler olsun, Çünkü halkını ziyaret ederek fidyeyle kurtarmaya geldi.

<sup>69</sup> Hizmetkârı David'in soyundan bizim için güçlü bir kurtarıcı çıkardı.

<sup>70</sup> Eski çağlardan beri kutsal peygamberlerin ağzından söylediği gibi,

<sup>71</sup> Bizden nefret eden herkesin elinden kurtuluşumuzu sağladı.

<sup>72</sup> Atalarımıza merhamet ederek kutsal antlaşmasını anmış oldu.

<sup>73</sup> Atamız Avraham'a ant içerek,

74 Düşmanlarımızın elinden kurtaracağına, ömrümüz boyunca,

75 O'nun önünde kutsallık ve doğruluk içinde, korkmadan O'na hizmet edeceğimize söz vermişti.

76 Ve sen, ey çocuk, En Yüce Olan'ın peygamberi olarak anılacaksın. Çünkü Efendi'nin önünden O'nun yollarını hazırlamak için gideceksin,

77 Ve O'nun halkına, günahlarının bağışlanmasıyla kurtulacaklarını bildireceksin.

78 Tanrımız'ın yüce merhameti sayesinde, Yücelerden doğan güneş bizi ziyaret edecek.

79 Karanlıkta ve ölümün gölgesinde yaşayanlara ışık saçarak, Ayaklarımızı esenlik yoluna yöneltecek.”

80 Çocuk büyüüp ruhsal açıdan güçleniyordu. İsrail'de görüneceği güne dek ıssız yerlerde yaşadı.

## 2

1 O günlerde, Sezar Augustus tüm Roma dünyasında bir nüfus sayımının yapılmasına yönelik buyruk çıkardı. 2 Bu ilk sayım, Kirinius'un Suriye valiliği döneminde gerçekleşti. 3 Herkes sayılmak için kendi kentine gitti. 4 Yosef de David'in soyundan olduğu için Galile'nin Nasıra kentinden Yahudiye'ye, David'in kenti Beytlehem'e gitti. 5 Orada, hamile olan nişanlısı Mariyam'la birlikte yazılacaktı.

6 Onlar oradayken, Mariyam'ın doğurma vakti geldi. 7 İlk oğlunu dünyaya getirdi. O'nu kundağa sarıp bir yemliğe yatırdı. Çünkü onlar için handa yer yoktu. 8 Aynı yörede, sürülerinin başında nöbet tutarak geceyi kırlarda geçiren çobanlar vardı.

<sup>9</sup> İşte, Efendi'nin bir meleği onlara göründü ve Efendi'nin görkemi çevrelerini aydınlattı. Büyük bir korkuya kapıldılar. <sup>10</sup> Melek onlara, "Korkmayın, çünkü işte, size tüm insanlığı çok sevindirecek bir haber müjdeliyorum" dedi. <sup>11</sup> "Bugün size, David'in kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Efendi olan Mesih'tir.

<sup>12</sup> İşte size işaret: Kundağa sarılmış ve yemlikte yatan bir bebek bulacaksınız." <sup>13</sup> Ansızın meleğin yanında göksel bir ordu belirdi ve Tanrı'yı överek dediler:

<sup>14</sup> "En yücelerde Tanrı'ya yücelik olsun, Yeryüzünde O'nu hoşnut eden insanlara Esenlik olsun!"

<sup>15</sup> Melekler yanlarından ayrılıp göğe çekilince, çobanlar birbirlerine, "Haydi, şimdi Beytlehem'e gidelim ve Efendi'nin bize bildirdiği bu olup biteni görelim" dediler. <sup>16</sup> Koşarak geldiler. Mariyam'ı Yosefi ve yemlikte yatan bebeği buldular. <sup>17</sup> Bunu gördüklerinde, çocuk hakkında kendilerine anlatılanları etrafa yaydılar. <sup>18</sup> Bunu duyanların hepsi çobanların kendilerine söylediklerine şaşılar. <sup>19</sup> Ama Mariyam bütün bu sözleri yüreğinde saklıyor, üzerinde derin derin düşünüyordu. <sup>20</sup> Çobanlar, kendilerine söylendiği gibi, duydukları ve gördükleri her şey için Tanrı'yı yüceltip överek geri döndüler.

<sup>21</sup> Sekizinci gün, çocuğun sünnet zamanı geldiğinde, anne rahmine düşmeden meleğin söylemiş olduğu gibi, O'na Yeşua adı verildi.

<sup>22</sup> Moşe'nin Yasası'na göre arınma günleri dolunca, Yosef'le Mariyam çocuğu Efendi'ye sunmak için Yeruşalem'e götürdüler. <sup>23</sup> Nitekim Yasa'da,

“İlk doğan her erkek çocuk Efendi’ye adanmış sayılacak” diye yazılıdır. <sup>24</sup> Ayrıca Yasa’da buyrulduğu gibi, kurban olarak “bir çift kumru ya da iki güvercin” sunmaya gelmişlerdi.

<sup>25</sup> İşte o sırada, Yerusaleml’de Şimon adında bir adam vardı. Şimon doğru ve inançlı biriydi. İsrail’in teselli edileceği günü özlemle bekliyordu. Kutsal Ruh onun üzerindeydi. <sup>26</sup> Efendi’nin Mesih’ini görmeden ölmeyeceği Kutsal Ruh tarafından kendisine bildirilmişti.

<sup>27</sup> Şimon Ruh’un yönlendirmesiyle tapınağa geldi. Yosefle Mariyam, Yasa’nın gereğini yerine getirmek üzere küçük Yeşua’yı tapınağa getirdiklerinde, <sup>28</sup> Şimon O’nu kucağına aldı. Tanrı’yı yücelterek şunları söyledi:

<sup>29</sup> “Ey egemen Efendimiz verdiğin sözü tuttun, Artık esenlik içinde beni bu yaşamdan ayırabilirsin,

<sup>30</sup> Çünkü gözlerim kurtarışını gördü,

<sup>31</sup> Bütün halkların önünde hazırladığın;

<sup>32</sup> Ulusları aydınlatıp,

Halkın İsrail’e yücelik kazandıracak ışığı gözlerimle gördüm.”

<sup>33</sup> Yosefle annesi O’nun hakkında söylenenlere şaşılar. <sup>34</sup> Şimon onları kutsadı ve annesi Mariyam’a şöyle dedi: “İşte, bu çocuk İsrail’de birçoklarının düşmesi ve kalkması içindir. Hem de karşı çıkılacak bir belirtidir. <sup>35</sup> Evet, birçoklarının yüreğindeki düşünceleri açığa çıkarırken, senin yüreğine de bir kılıç saplanmış gibi olacak.”

<sup>36</sup> Aşer oymağından Fanuel’in kızı Anna adında yaşlı bir peygamber vardı. Genç kız olarak



evlenip kocasıyla yedi yıl yaşadktan sonra dul kalmıştı. <sup>37</sup> Seksen dört yıldır dul olarak yaşıyordu. Tapınaktan hiç ayrılmaz, gece gündüz oruçla, du-ayla Tanrı'ya tapınırdı. <sup>38</sup> Tam o saatte ortaya çıkan Anna, Tanrı'ya şükrederek Yeruşalem'in kur-tuluşunu bekleyen herkese Yeşua'dan söz etmeye başladı.

<sup>39</sup> Efendi'nin Yasası uyarınca gereken her şeyi yerine getirdikten sonra Yosef'le Mariyam Galile'ye, kendi kentleri Nasıra'ya döndüler. <sup>40</sup> ocuk büyüyor, ruhta güçleniyor, bilgelikte yetkinleşiyordu. Tanrı'nın ltfu O'nun üzerindeydi. <sup>41</sup> Anne babası her yıl Pesah Bayramı'nda Yeruşalem'e giderdi.

<sup>42</sup> Yeşua on iki yaşındayken, bayram geleneği uyarınca yine Yeruşalem'e gittiler. <sup>43</sup> Bayramın ardından eve dönerlerken küçük Yeşua Yeruşalem'de geride kaldı. Mariyam'la Yosef bunun farkında değillerdi. <sup>44</sup> O'nun yol arkadaşlarıyla birlikte olduğunu düşünerek bir günlük yol mesafesi git-tiler. Sonra O'nu akrabalar ve dostlar arasında aradılar. <sup>45</sup> O'nu bulamayınca, O'nu araya araya gerisin geri Yeruşalem'e döndüler. <sup>46</sup>  gün sonra O'nu tapınakta, öğretmenler arasında otururken bul-dular. Onları dinliyor, sorular soruyordu. <sup>47</sup> O'nu dinleyenlerin hepsi anlayışına ve verdiği yanıtla hayran kalıyorlardı. <sup>48</sup> Mariyam ve Yosef O'nu görünce şaşırdılar. O'na, "Oğlum, bize neden böyle davrandın? Bak, babanla ben kaygı içinde seni arıyorduk" dedi.

<sup>49</sup> Onlara, "**Beni neden arıyorsunuz? Babamın evinde olmam gerektiğini bilmiyor muydunuz?"**

dedi. <sup>50</sup> Onlar O'nun bu sözlerinden bir anlam çıkaramadılar. <sup>51</sup> Yeşua onlarla birlikte yola koyulup Nasıra'ya döndü. Onların sözünü dinlerdi. Annesi tüm bu yaşananları yüreğinde sakladı. <sup>52</sup> Yeşua, bilgelikte ve boyda geliyor, Tanrı'nın ve insanların beğenisini kazanıyordu.

### 3

<sup>1</sup> Sezar Tiberius'un saltanatının on beşinci yılıydı. Pontius Pilatus Yahudiye valisiydi. Galile'yi Hirodes, İtureya ve Trahonitis bölgesini

Hirodes'in kardeşi Filipus, Avilini'yi Lisanius yönetiyordu. <sup>2</sup> Hanan ile Kayafa'nın başkâhınlığı döneminde, Zekeriya oğlu Yuhanna'ya çölde Tanrı sözü geldi. <sup>3</sup> Yuhanna Yarden Irmağı çevresindeki tüm bölgeyi dolaşarak insanları, günahlarının bağışlanması için tövbe edip vaftiz olmaya çağırdı. <sup>4</sup> Peygamber Yeşaya'nın sözlerini içeren kitapta şöyle yazılmıştır:

“Çölde yükselen ses, ‘Efendi'nin yolunu hazırlayın.

Geçecek olduğu patikaları düzleyin’ diyor.

<sup>5</sup> ‘Her vadi doldurulacak.

Her dağ ve tepe alçaltılacak. Eğri yollar doğrultulacak, Engebeli yollar düzleştirilecek.

<sup>6</sup> Tüm insanlık Tanrı'nın sağladığı kurtuluşu görecek.’”

<sup>7</sup> Yuhanna, vaftiz olmak üzere kendisine gelen kalabalıklara şöyle dedi: “Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmanız için sizi kim uyardı?

<sup>8</sup> Bu nedenle artık tövbeye layık meyveler verin!

Kendi kendinize, 'Biz Avraham'ın soyundanız' demeye kalkmayın. Size şunu söyleyeyim: Tanrı Avraham'a şu taşlardan çocuk yetiştirebilir! <sup>9</sup> Şimdiden balta ağaçların köküne dayanmış durumda. Bu nedenle iyi meyve vermeyen her ağaç kesilir ve ateşe atılır."

<sup>10</sup> Kalabalık O'na, "Öyleyse ne yapmalıyız?" diye sordu.

<sup>11</sup> Onlara şu karşılığı verdi: "İki ceketi olan, olmayanı versin. Kimin yiyeceği varsa, yiyeceğini olmayanla paylaşsın."

<sup>12</sup> Vergi görevlileri de vaftiz olmaya geldiler ve ona, "Öğretmenimiz, biz ne yapmalıyız?" dediler.

<sup>13</sup> Onlara, "Size buyrulandan fazlasını toplamayın" dedi.

<sup>14</sup> Bazı askerler de, "Biz ne yapalım?" diye sordular.

Onlara, "Kimsenin malını yağmalamayın, yalan yere kimseyi suçlamayın. Aldığınız maaşla yetinin" dedi.

<sup>15</sup> Halk umut içinde bekliyordu. Yuhanna'yla ilgili olarak, "Acaba Mesih bu olabilir mi?" sorusu herkesin aklından geçiyordu. <sup>16</sup> Yuhanna onlara şu karşılığı verdi: "Ben sizi suyla vaftiz ediyorum, ama benden daha güçlü Olan geliyor. Ben O'nun çarıklarının bağına çözmeye bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek. <sup>17</sup> İşte yabası elinde hazır duruyor. Harman yerini temizleyecek ve buğdayı ambarına toplayacak. Samanı ise sönmeyen ateşe yakacaktır."

<sup>18</sup> Yuhanna daha birçok konuda halka çağrıda bulunuyor, Müjde'yi halka duyuruyordu. <sup>19</sup> Ne

var ki ülkenin dörtte birini yöneten Hirodes, kardeşinin karısı Hirodiya ile ilgili sorun ve kendi yapmış olduğu bir sürü kötülük nedeniyle Yuhanna tarafından eleştiriliyordu. <sup>20</sup> Hirodes kötülüklerine bir yenisini ekleyerek Yuhanna'yı zindana attırdı. <sup>21</sup> Bütün halk vaftiz olduktan sonra, Yeşua da vaftiz oldu. Dua ederken gök açıldı. <sup>22</sup> Kutsal Ruh, fiziksel görünümde, güvercin gibi Yeşua'nın üzerine indi. Gökten, "Sen benim sevgili Oğlum'sun. Senden hoşnudum" diyen bir ses duyuldu.

<sup>23</sup> Yeşua görevine başladığında otuz yaşlarındaydı. Yosef'in oğlu sanılıyordu. Yosef de Eli oğlu, <sup>24</sup> Mattat oğlu, Levi oğlu, Malki oğlu, Yannay oğlu, Yosef oğlu, <sup>25</sup> Mattitya oğlu, Amos oğlu, Nahum oğlu, Hesli oğlu, Nagay oğlu, <sup>26</sup> Mahat oğlu, Mattitya oğlu, Şimi oğlu, Yosek oğlu, Yoda oğlu, <sup>27</sup> Yohanan oğlu, Reşa oğlu, Zerubbabil oğlu, Şealtiel oğlu, Neri oğlu, <sup>28</sup> Malki oğlu, Addi oğlu, Kosam oğlu, Elmadam oğlu, Er oğlu, <sup>29</sup> Yeşu oğlu, Eliezer oğlu, Yorim oğlu, Mattat oğlu, Levi oğlu,

<sup>30</sup> Şimon oğlu, Yahuda oğlu, Yosef oğlu, Yonam oğlu, Elyakim oğlu,

<sup>31</sup> Mala oğlu, Menna oğlu, Mattata oğlu, Natan oğlu, David oğlu,

<sup>32</sup> İşay oğlu, Ovet oğlu, Boaz oğlu, Salmon oğlu, Nahşon oğlu,

<sup>33</sup> Amminadav oğlu, Ram oğlu, Hesron oğlu, Peres oğlu, Yahuda oğlu,

<sup>34</sup> Yakov oğlu, İshak oğlu, Avraham oğlu, Terah oğlu, Nahor oğlu,

<sup>35</sup> Seruk oğlu, Reu oğlu, Pelek oğlu, Ever oğlu, Őelah oğlu, <sup>36</sup> Kenan oğlu, Arpaķsat oğlu, Sam oğlu, Noah oğlu, Lemek oğlu, <sup>37</sup> MetuŐelah oğlu, Hanok oğlu, Yeret oğlu, Mahalalel oğlu, Kenan oğlu, <sup>38</sup> EnoŐ oğlu, Őit oğlu, Adem oğlu, Tanrı Oğlu'ydu.

## 4

<sup>1</sup> Kutsal Ruh'la dolu olarak Yarden Irmağı'ndan dđnen Yeşua, Ruh tarafından cđle yđneltildi. <sup>2</sup> Kırk gđn boyunca İblis tarafından denendi. O gđnlerde hiçbir Şey yemedi. Bu sđre sonunda acıktı. <sup>3</sup> İblis O'na, "Eğer Tanrı'nın Oğlu'ysan, Şu taşa sđyle ekmek olsun" dedi.

<sup>4</sup> Yeşua, "İnsan yalnız ekmekle yaŐamaz, Tanrı'nın ağzından cıkan her sđzle yaŐar' diye yazılmıştır" karşılığını verdi.

<sup>5</sup> Bu sefer İblis Yeşua'yı yđksek bir dağa cıkardı. O'na dđnyanın bđtđn đlkelerini gđsterdi. <sup>6</sup> O'na, "Bđtđn bu đlkelerin yđnetimini ve zenginliğini sana vereceğim" dedi. "Cđnkđ bunlar bana teslim edildi ve ben dilediğim kişiye veririm. <sup>7</sup> Bu nedenle bana taparsan, hepsi senin olacak" dedi.

<sup>8</sup> Yeşua ona Şu karşılığı verdi: "Cekil đnđmden Şeytan! Őđyle yazılmıştır:

'Tanrın Efendi'ye tapınacak ve yalnız O'na kulluk edeceksin.'

<sup>9</sup> İblis O'nu Yeruşalem'e gđtđrđp tapınağın tepesine cıkardı. O'na Őđyle dedi: "Eğer Tanrı'nın Oğlu'ysan, kendini buradan aşağı at. <sup>10</sup> Cđnkđ Őđyle yazılmıştır:

'Tanrı seni korumaları için meleklerine buyruk verecek.'

11 ‘Ayağın bir taşa çarpmasın diye seni elleri üzerinde taşıyacaktlar.’”

12 Yeşua ona şöyle karşılık verdi: **“Tanrın Efendi’yi denemeyeceksin’ diye buyrulmuştur.”**

13 İblis Yeşua’yı her alanda denedikten sonra bir süreliğine O’nun yanından ayrıldı.

14 Yeşua, Ruh’un gücüyle Galile’ye döndü. O’nunla ilgili haberler tüm bölgeye yayıldı.

15 Onların havralarında öğretiyor, herkes tarafından övülüyordu.

16 Yeşua büyüdüğü Nasıra kentine geldi. Şabat günü her zaman olduğu gibi havraya gitti. Kut-sal Yazılar’ı okumak üzere ayağa kalktı. 17 O’na Peygamber Yeşaya’nın Kitabı verildi. Kitabı açtı ve şu sözlerin yazılı olduğu yeri buldu:

18 **“Efendi’nin Ruhu üzerimdedir.**

**Çünkü O, yoksullara Müjde’yi iletmek için beni meshetti. Kırık yüreklileri iyileştirmek,**

**Tutsakların salıverileceklerini,**

**Körlerin gözlerinin açılacağını duyurmak için, Ezilenleri kurtarmak,**

19 **Ve Efendi’nin lütuf yılını ilan etmek için beni gönderdi.”**

20 Kitabı kapattı, görevliye geri verip oturdu. Havradakilerin hepsi gözlerini O’na dikti. 21 Yeşua onlara, **“Dinlediğiniz bu Yazı bugün yerine gelmiştir”** diye anlatmaya başladı.

22 Herkes O’nu övüyor, ağzından çıkan lütfükâr sözlere hayran kalıyordu. Kendi aralarında, “Yosef’in oğlu değil mi bu?” diyorlardı.

23 Onlara şöyle dedi: **“Şüphesiz bana şu ben-zetmeyi hatırlatacaksınız: ‘Hekim, önce kendini iyileştir! Kafernahum’da yapıldığını duyduğumuz**

işerin aynısını, burada kendi memleketinde de yap.’ ” <sup>24</sup> Yeşua şöyle devam etti: “Size doğrusunu söyleyeyim, hiçbir peygamber kendi memleketinde kabul görmez. <sup>25</sup> Yine size doğrusunu söyleyeyim, Eliyah Peygamber’in zamanında göğün üç yıl altı ay kapandığı ve tüm ülkede korkunç bir kıtlığın meydana geldiği o günlerde İsrail’de çok sayıda dul kadın bulunuyordu. <sup>26</sup> Ama Eliyah bunlardan hiçbirine gönderilmedi. Yalnız Sayda bölgesinin Sarefat Kenti’nde bulunan bir dula gönderildi. <sup>27</sup> Peygamber Elişa’nın günlerinde İsrail’de pek çok cüzamlı vardı. Ama bunlardan hiçbiri iyileştirilmedi. Yalnız Suriyeli Naaman iyileştirildi.”

<sup>28</sup> Havradakiler bu sözleri duyunca büyük bir öfkeyle doldular. <sup>29</sup> Ayağa kalkıp O’nu kentten dışarı çıkardılar. O’nu uçurumdan aşağı atmak için kentin kurulduğu tepenin yamacına götürdüler. <sup>30</sup> Ama Yeşua sıyrılıp aralarından gelip geçti.

<sup>31</sup> Yeşua Galile’nin bir kenti olan Kafarnahum’a geldi. Şabat günü halka öğretiyordu. <sup>32</sup> Yetkiyle konuştuğu için öğretişine şaşırıp kaldılar. <sup>33-34</sup> Havrada iblise tutulmuş, içinde kötü ruh bulunan bir adam vardı. Adam yüksek sesle, “Ey Nasıralı Yeşua! Bizden ne istiyorsun? Bizi yok etmek için mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum, Tanrı’nın Kutsalı’sın!” diye bağırды.

<sup>35</sup> Yeşua, “**Sessiz ol, çık adamın içinden!**” diyerek onu azarladı. İblis adamı herkesin önünde yere vurup, ona hiçbir zarar vermeden içinden çıktı.

<sup>36</sup> Herkes şaşkınlık içindeydi. Birbirlerine, “Bu nasıl söz? Güç ve yetkiyle kötü ruhlara buyruk

veriyor, onlar da çıkıyor!” diyorlardı. <sup>37</sup> Yeşua’yla ilgili haberler tüm yöreye yayıldı.

<sup>38</sup> Yeşua havradan ayrılıp Simon’un evine gitti. Simon’un kayınvalidesi hastaydı ve ateşler içinde yatıyordu. Onu iyileştirmesi için Yeşua’ya yalvardılar. <sup>39</sup> Yeşua kadının başucunda durup ateşi azarladı, kadının ateşi düştü. Kadın hemen ayağa kalkıp onlara hizmet etmeye başladı.

<sup>40</sup> Güneş batarken, çeşitli hastalıklara yakalanmış olanların hepsini O’na getirdiler. Yeşua ellerini onların üzerine koydu ve iyileştirdi. <sup>41</sup> İblisler, “Sen Tanrı’nın Oğlu’sun!” diyerek çılgık atarak birçoklarının içinden çıkıyordu. Ama Yeşua onları azarlayarak konuşmalarına izin vermiyordu. Çünkü O’nun Mesih olduğunu biliyorlardı.

<sup>42</sup> Gün ağarınca Yeşua oradan ayrılıp ıssız bir yere çekildi. Halk O’nu arıyordu. O’nu bulduklarında yanlarından ayrılmasın diye O’nu zorladılar. <sup>43</sup> Yeşua onlara, “**Tanrı’nın Krallığı’yla ilgili Müjde’yi başka kentlerde de duyurmam gerek. Bu nedenle gönderildim**” dedi. <sup>44</sup> Böylece Galile’deki havralarda Müjde’yi duyurmayı sürdürdü.

## 5

<sup>1</sup> Yeşua Ginnesar Denizi’nin kıyısında duruyordu. Halk Tanrı sözünü dinlemek için O’nun çevresinde toplanmıştı. <sup>2</sup> Yeşua deniz kıyısında duran iki tekne gördü. Balıkçılar teknelerinden inmiş ağlarını yıkıyorlardı. <sup>3</sup> Yeşua Simon’un teknelerinden birisine bindi ve ona kıyıdan biraz açılmasını rica etti. Oturup halka tekneden öğretmeye başladı. <sup>4</sup> Konuşmasını



bitirince Simon'a, **"Derin sulara açılın, balık tutmak için ağlarınızı atın"** dedi.

<sup>5</sup> Simon O'na şöyle yanıt verdi: "Efendim, bütün gece boyunca çabaladık, hiçbir şey tutamadık; ama senin sözün uyarınca ağları atacağım."

<sup>6</sup> Bunu yaptıklarında o kadar çok balık yakaladılar ki, ağları yırtılmaya başladı. <sup>7</sup> Gelip kendilerine yardım etmeleri için öteki teknedeki ortaklarına işaret ettiler. Onlar da geldiler ve her iki tekneyi tıklım tıklım balıkla doldurdular. Tekneler neredeyse batacağı.

<sup>8</sup> Simon Petrus bunu görünce Yeşua'nın dizlerine kapanarak, "Efendimiz benden uzak dur, çünkü ben günahkâr bir adamım" dedi. <sup>9</sup> Çünkü kendisi ve yanındakiler, bu kadar çok balık tutmuş olmalarının şaşkınlığı içindeydiler.

<sup>10</sup> Simon'un ortakları olan Zebedi oğulları Yakov ve Yuhanna da aynı şaşkınlık içindeydi.

Yeşua, Simon'a, **"Korkma. Bundan böyle canlı insan tutacaksın."**

<sup>11</sup> Teknelerini kıyıya çektiler. Her şeyi bırakıp Yeşua'nın ardından gittiler. <sup>12</sup> Yeşua kentlerden birindeyken tüm bedeni cüzam kaplamış bir adam geldi. Adam Yeşua'yı görünce yüzüstü yere kapandı. O'na, "Efendimiz, istersen beni temiz kılabilirsin" diyerek yalvardı.

<sup>13</sup> Yeşua elini uzattı ve ona dokunarak, **"İsterim. Temiz ol!"** dedi.

O an adam cüzamdan temizlendi. <sup>14</sup> Yeşua ona, bundan kimseye söz etmemesini buyurdu. **"Git kâhine kendini göster ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Moşe'nin buyurduğu sunuları sun"** dedi. <sup>15</sup> Ama Yeşua'yla ilgili haberler hızla çevreye yayıldı. O'nu dinlemek,

hastalıklarından kurtulup iyileşmek için kalabalık halk toplulukları O'na akın ediyordu. <sup>16</sup> Yeşua ıssız yerlere çekilip dua ediyordu.

<sup>17</sup> Bir gün Yeşua öğretirken, Galile'nin ve Yahudiye'nin bütün köylerinden ve Yerusalemlen gelen Ferisiler ve Kutsal Yasa öğretmenleri O'nun çevresinde oturuyordu. Yeşua Efendi'nin gücü aracılığıyla hastaları iyileştiriyordu. <sup>18</sup> Derken adamlar döşek üzerinde felçli bir adam getirdiler. Felçli adamı içeri sokup Yeşua'nın önüne getirmeye çalışıyorlardı. <sup>19</sup> Ama kalabalık nedeniyle onu içeri sokmanın bir yolunu bulamayınca dama çıktılar. Kiremitleri kaldırıp yatağıyla birlikte onu Yeşua'nın önüne sarkıttılar. <sup>20</sup> Yeşua onların imanını görünce, **“Dostum, günahların bağışlandı”** dedi.

<sup>21</sup> Yazıcılar ve Ferisiler tartışmaya başlayıp, “Tanrı'ya küfreden bu adam da kim? Tanrı dışında günahları kim bağışlayabilir?” dediler.

<sup>22</sup> Onların ne düşündüğünü bilen Yeşua onlara şöyle dedi: **“Neden aklınızdan böyle şeyler geçiriyorsunuz? <sup>23</sup> Hangisi daha kolay, ‘Günahların bağışlandı’ demek mi, yoksa ‘Kalk ve yürü’ demek mi?”**

<sup>24</sup> **Ama İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlamaya yetkisi olduğunu bilmelisiniz.”** Sonra felçliye, **“Sana söylüyorum, kalk, döşeğini toplayıp evine git!”** dedi.

<sup>25</sup> Adam onların önünde hemen ayağa kalktı. Üzerinde yattığı döşeği topladı ve Tanrı'yı yücelterek evine gitti. <sup>26</sup> Herkesi şaşkınlık sardı. Tanrı'yı yücelttiler. Korku içinde, “Bugün şaşılması işler gördük” dediler.

27 Bu olayın ardından Yeşua oradan ayrıldı. Vergi toplama yerinde oturan Levi adında bir vergi görevlisini gördü. Ona, “**Ardımdan gel!**” dedi.

28 O da her şeyi bırakıp, Yeşua’nın ardından gitti. 29 Sonra Levi Yeşua için evinde büyük bir şölen düzenledi. Vergi görevlileriyle başka kişilerden oluşan büyük bir kalabalık onlarla birlikte sofradaydı. 30 Yazıcılar ve Ferisiler, öğrencilerine karşı, “Niçin vergi görevlileriyle ve günahkârlarla birlikte yiyip içiyorsunuz?” diye homurdanmaya başladılar. 31 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “**Sağlamların değil, hastaların hekime ihtiyacı vardır. 32 Ben doğru kişileri değil, günahkârları tövbeye çağırmaya geldim.**”

33 O’na, “Neden Yuhanna’nın öğrencileri sık sık oruç tutup dua ediyorlar? Aynı şekilde Ferisiler’in öğrencileri de. Ama seninkiler yiyip içiyorlar!” dediler.

34 Onlara, “**Güvey aralarındayken konuklar oruç tutar mı?**” dedi. 35 “**Ama güveyin yanlarından alınacağı günler gelecek. İşte onlar o zaman oruç tutacaklar.**” 36 Yeşua onlara bir benzetme de anlattı. “**Hiç kimse yeni bir giysiden bir parçayı yırtıp eski bir giysinın üzerine yamamaz. Yoksa hem yeni giysi yırtılır, hem de o giysiden koparılan yama eskisiyle uyuşmaz. 37 Hiç kimse eski şarap tulumlarına yeni şarap koymaz. Yoksa yeni şarap tulumları patlatır, hem şarap dökülür hem de tulumlar mahvolur. 38 Yeni şarabı yeni tulumlara koymak gerek. Böylece ikisi de korunabilir. 39 Hiç kimse eski şarabı içtikten sonra hemen yenisini istemez. Çünkü ‘Eskisi daha iyi’ der.**”

## 6

<sup>1</sup> Yeşua bir Şabat Günü buğday tarlalarından geçiyordu. Öğrencileri başakları koparıyor, avuçlarında ufalayıp yiyorlardı. <sup>2</sup> Ferisiler'den bazıları onlara, "Şabat Günü Yasa'ya uygun olmayanı neden yapıyorsunuz?" dediler.

<sup>3</sup> Yeşua onlara şöyle dedi: "David'le yanındakiler acıkınca ne yaptığını hiç okumadınız mı? <sup>4</sup> Tanrı'nın evine girdi, yalnızca kâhinler dışında yemesi yasak olan sunu ekmeklerini alıp yedi ve yanındakilere de verdi." <sup>5</sup> Onlara, "İnsanoğlu Şabat Günü'nün de Efendisi'dir" dedi.

<sup>6</sup> Başka bir Şabat Günü Yeşua havraya girip öğretmeye başladı. Orada sağ eli sakat bir adam vardı. <sup>7</sup> Yeşua'yı suçlu çıkarabilmek için fırsat kollayan yazıcılarla Ferisiler, Şabat Günü hastaları iyileştirip iyileştirmeyeceğini görmek için dikkatlice izliyorlardı. <sup>8</sup> Ne var ki, Yeşua onların bu düşüncelerini biliyordu. Eli sakat adama, "Kalk, orta yerde dur" dedi. O da kalktı ve orta yerde durdu. <sup>9</sup> Sonra Yeşua onlara, "Söyleyin" dedi. "Yasa'ya göre Şabat Günü iyilik yapmak mı, yoksa kötülük yapmak mı doğrudur? Hayat kurtarmak mı yoksa öldürmek mi?" <sup>10</sup> Hepsini süzdükten sonra adama, "Elini uzat" dedi. Adam elini uzattı ve öteki eli gibi sapasağlam oluverdi. <sup>11</sup> Onlar ise öfkeden kudurdular. Kendi aralarında Yeşua'ya karşı nasıl bir düzen kurabileceklerinin hesabına koyuldular.

<sup>12</sup> Yeşua o günlerde dua etmek için bir dağa çıktı. Bütün geceyi Tanrı'ya dua ederek geçirdi. <sup>13</sup> Gün ağarınca öğrencilerini yanına çağırdı, içlerinden on

ikisini seçti. Onlara elçiler adını verdi. <sup>14</sup> Petrus adını verdiği Simon, onun kardeşi Andreas, Yakov, Yuhanna, Filipus, Bartalmay, <sup>15</sup> Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakov, Yurtsever diye tanınan Simon, <sup>16</sup> Yakov oğlu Yahuda ve Yeşua'ya ihanet eden Yahuda İskariot.

<sup>17</sup> Yeşua onlarla birlikte dağdan inip düzlük bir yerde durdu. Öğrencilerinden oluşan bir kalabalık ve bütün Yahudiye ve Yerusalemlen ve Sur ve Sayda kıyılarından O'nu dinlemeye gelen çok sayıda insan da oradaydı. <sup>18</sup> Yeşua'yı dinlemek ve hastalıklarından kurtulmak için gelmişlerdi. Kötü ruhlar yüzünden sıkıntı çekenler de şifa buluyordu. <sup>19</sup> Kalabalıktaki herkes O'na dokunmak için çabalıyordu. Çünkü O'nun içinden çıkan bir güç herkesi iyileştiriyordu.

<sup>20</sup> Yeşua gözlerini öğrencilerine çevirerek şunları söyledi: **“Ne mutlu yoksul olanlara!**

**Çünkü Tanrı'nın Krallığı sizindir.**

<sup>21</sup> **Ne mutlu şimdi aç olanlara! Çünkü doyurulacaksınız.**

**Ne mutlu şimdi yaşlı olanlara! Çünkü güleceksiniz.**

<sup>22</sup> **İnsanoğlu'na sadakatinizden ötürü,**

**İnsanlar sizden nefret ettikleri, dışlayıp aşağıladıkları, Ve adınızı kötüledikleri zaman**

**Ne mutlu size!**

<sup>23</sup> **O gün sevinin ve coşkuyla sıçrayın!**

**Çünkü işte, gökteki ödülünüz büyüktür.**

**Onların da ataları peygamberlere aynı şeyi yaptılar.**

24 Ama vay halinize zenginler! Çünkü tesellinizi aldınız.

25 Vay halinize, ey şimdi tok olanlar, Çünkü aç kalacaksınız.

Vay halinize, şimdi gülenler, Çünkü yas tutup ağlayacaksınız.

26 İnsanlar sizin için övgü sözleri dizdiklerinde vay halinize!

Çünkü onların ataları da sahte peygamberlere aynı şeyi yaptılar.”

27 “Ama siz beni dinleyenlere şunu söylüyorum: Düşmanlarınızı sevin, sizden nefret edenlere iyilik yapın. 28 Size lanet edenleri kutsayın ve size kötü davrananlar için dua edin. 29 Bir yanağınıza vurana öbür yanağınızı da çevirin. Ceketinizi alandan, gömleğinizi de esirgemeyin.

30 Sizden dileyen herkese verin, malınızı alandan bir daha geri istemeyin.”

31 “İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın. 32 Yalnızca sizi sevenleri severseniz, bu size ne övgü kazandırır? Çünkü günahkârlar bile kendilerini sevenleri severler.

33 Sana iyilik edene iyilik edersen, bundan övünecek ne var? Çünkü günahkârlar bile aynısını yapar. 34 Geri almayı umduğunuz kişilere ödünç verirsiniz, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar bile geri almayı umarak günahkârlara ödünç verirler. 35 Ama siz düşmanlarınızı sevin, iyilik yapın ve hiçbir şey beklemeden ödünç verin. Alacağınız ödül büyük olacak ve En Yüce Olan'ın çocukları olacaksınız. Çünkü O nankörlere ve kötülere karşı şefkatlidir.

<sup>36</sup> Öyleyse Babanız merhametli olduğu gibi, siz de merhametli olun.”

<sup>37</sup> “Yargılamayın ki, yargılanmayasınız. Suçlamayın ki, siz de suçlanmayasınız. Bağışlayın ki, siz de bağışlanasınız.

<sup>38</sup> Verin, size verilecektir. İyice bastırılmış, silkelenmiş ve taşkın, dolu bir ölçekle kucağınıza boşaltılacaktır. Çünkü hangi ölçüyle ölçerseniz, aynı ölçü size de uygulanacaktır.”

<sup>39</sup> Yeşua onlara bir benzetme anlattı: “Kör köre yol gösterebilir mi? İki birden çukura düşmez mi? <sup>40</sup> Öğrenci öğretmeninden üstün değildir, ancak eğitimini tamamlayan her öğrenci öğretmeni gibi olacaktır. <sup>41</sup> Neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki merteği gözardı edersin? <sup>42</sup> Ya da kendi gözündeki merteği kendin görmezken, kardeşine nasıl olur da, ‘Kardeş, izin ver gözündeki çöpü çıkarayım’ dersin? Ey ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki merteği çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görebilirsin. <sup>43</sup> İyi ağaç kötü meyve vermediği gibi, kötü ağaç da iyi meyve veremez. <sup>44</sup> Her ağaç kendi meyvesinden tanınır. Dikenli bitkilerden incir toplanmaz, çalılardan da bağ bozumu yapılmaz. <sup>45</sup> İyi insan yüreğindeki iyilik hazinesinden iyilik, kötü insan içindeki kötülük hazinesinden kötülük açığa çıkarır. Ağız yürekten taşanı söyler.”

<sup>46</sup> “Neden bana ‘Efendi, Efendi’ diyorsunuz da söylediklerimi yerine getirmiyorsunuz? <sup>47</sup> Bana gelen, sözlerimi işitip uygulayan kişinin kime benzediğini size söyleyeyim. <sup>48</sup> Böyle biri, evini yaparken toprağı derin kazıp, temelini kaya üzerine

atan adama benzer. Sel gelince kabaran sular eve saldırdı ama onu sarsamadı. Çünkü ev kaya üzerinde kurulmuştur. <sup>49</sup> Ama sözlerimi işitip de uygulamayan kişi, evini toprak üzerine temelsiz kurmuş adama benzer. Kabaran sular saldıınca ev hemen çöker. Çöküşü de korkunç olur.”

## 7

<sup>1</sup> Yeşua, can kulağıyla kendisini dinleyen halka bütün bu sözleri söyledikten sonra Kafarnahum'a gitti. <sup>2</sup> Bir yüzbaşının çok sevdiği bir hizmetkârı orada ölüm döşeğinde hasta yatıyordu. <sup>3</sup> Yüzbaşı Yeşua'yla ilgili haberleri duymuştu. Yahudiler'in bazı ileri gelenlerini, gelip hizmetkârını iyileştirmesini rica etmesi için Yeşua'ya gönderdi. <sup>4</sup> Onlar da gelip içtenlikle Yeşua'ya yalvardılar. O'na, “Bu adam senin bu iyiliğine layıktır” dediler. <sup>5</sup> “Çünkü ulusumuzu seviyor ve havramızı yaptıran da odur.” <sup>6</sup> Yeşua onlarla birlikte yola koyuldu. Evin yakınına vardığında, yüzbaşı bazı dostlarını yollayıp O'na şu haberi gönderdi: “Efendimiz, zahmet etme; çatımın altına girmene layık değilim. <sup>7</sup> Bu nedenle, sana gelmeye de kendimi layık görmedim. Sen yeter ki bir söz söyle, hizmetkârım iyileşecektir. <sup>8</sup> Çünkü ben de buyruk altında bulunan bir adamım. Buyruğumda askerler var. Birine, ‘Git’ derim, gider; ötekine, ‘Gel’ derim, gelir. Hizmetkârıma, ‘Şunu yap’ derim, yapar.”

<sup>9</sup> Yeşua bu sözlere hayran kaldı. Kendisini takip eden kalabalığa dönerek şöyle dedi: “**Size şunu söyleyeyim ki, İsrail’de bile böylesine bir imana rastlamadım.**” <sup>10</sup> Eve dönenler, hasta olan hizmetkârı iyileşmiş buldular.



11 Yeşua bundan kısa bir süre sonra Nain adlı bir kente gitti. Öğrencileriyle büyük bir kalabalık O'nunla birlikte gitti. 12 Kentin kapısına yaklaştıklarında bir cenaze alayı gördüler. Dul bir annenin tek oğlu ölmüştü. Kent halkından büyük bir kalabalık kadınla birlikte gidiyordu. 13 Efendi kadını görünce ona acıdı. Ona, “Ağlama” dedi. 14 Yaklaşıp tabuta dokununca cenazeyi taşıyanlar durdu. “Delikanlı, sana söylüyorum, kalk!” dedi. 15 Ölü kalkıp oturdu, konuşmaya başladı. Yeşua onu annesine geri verdi.

16 Herkesi korku sardı. “Aramızda büyük bir peygamber ortaya çıktı!” diyerek Tanrı'ya yüceltiler. “Tanrı, halkının yardımına geldi!” diyorlardı. 17 Yeşua'yla ilgili bu haber tüm Yahudiye'ye ve çevre bölgelere yayıldı.

18 Yuhanna'nın öğrencileri bütün bunları ona anlattılar. 19 Yuhanna, öğrencilerinden ikisini yanına çağırarak, “Gelecek Olan sen misin, yoksa başka birini mi arayalım?” diye sormaları için onları Yeşua'ya gönderdi. 20 Adamlar Yeşua'nın yanına geldiklerinde şöyle dediler: “Vaftizci Yuhanna, ‘Gelecek Olan sen misin, yoksa başka birini mi arayalım?’ diye soruyor.”

21 Tam o sırada Yeşua, türlü hastalıklara, illetlere ve kötü ruhlara yakalanmış birçok kişiyi iyileştirdi, birçok körün gözlerini açtı. 22 Yeşua ulaklara, “Gidin gördüklerinizi, işittiklerinizi Yuhanna'ya bildirin” dedi. “Körler görüyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar temizleniyor, sağırlar işitiyor, ölümler diriliyor ve Müjde duyuruluyor. 23 Ne mutlu benden ötürü tökezlemeyenlere!”

24 Yuhanna'nın ulakları gittikten sonra Yeşua halka Yuhanna'dan söz etmeye başladı. “Çöle ne görmeye gittiniz? Rüzgârla sallanan bir kamış mı? 25 O zaman ne görmeye gittiniz? Pahalı giysiler kuşanmış bir adam mı? Bakın, zarif giysiler kuşanıp bolluk içinde yaşayanlar kral saraylarında olur. 26 Öyleyse ne görmeye gittiniz? Bir peygamber mi? Evet, size şunu söyleyeyim, peygamberden de üstün olanı gördünüz.

27 ‘İşte, habercimi önünden gönderiyorum; senin önünde yolunu hazırlayacak’ diye yazılmış olan sözler onunla ilgilidir” dedi.

28 “Size derim ki, kadından doğanlar arasında Vaftizci Yuhanna'dan daha büyük bir peygamber yoktur, ancak Tanrı'nın Krallığı'nda en küçük olan ondan daha büyüktür.”

29 Yuhanna tarafından vaftiz edilen bütün halk ve vergi görevlileri bunu duyunca Tanrı'nın adil olduğunu ilan ettiler. 30 Ama Yuhanna tarafından vaftiz edilmeye yanaşmayan Ferisiler ve Kutsal Yasa uzmanları, Tanrı'nın kendileriyle ilgili tasarısını reddetmiş oldular.

31 Yeşua konuşmasını şöyle sürdürdü: “Öyleyse bu kuşağın insanlarını neye benzeteyim? Onlar neye benzerler? 32 Çarşı meydanında oturup birbirine şöyle bağıran çocuklara benziyorlar: ‘Size kaval çaldık, ama kalkıp oynamadınız! Ağıt yaktık, ama ağlamadınız’. 33 Vaftizci Yuhanna geldiğinde oruç tuttu şarap içmedi. Ama siz ona, ‘iblise tutulmuş’ diyorsunuz. 34 İnsanoğlu geldiğinde yiyip içti. Bu sefer de, ‘Şu obur ve ayyaş adama bakın! Vergi görevlileriyle günahkârların dostu

oldu!’ <sup>35</sup> Ancak bilgelik, bilgeliğin kendi çocukları tarafından doğrulanır.”

<sup>36</sup> Ferisiler’den biri Yeşua’yı yemeğe davet etti. Yeşua Ferisi’nin evine girdi ve sofrada yerini aldı. <sup>37</sup> O kentte günah içinde yaşayan bir kadın vardı. Yeşua’nın Ferisi’nin evinde sofrada oturduğunu öğrenince kaymaktaşıdan bir kap içinde güzel kokulu bir yağ getirdi. <sup>38</sup> Yeşua’nın arkasında ağlayarak ayaklarının dibinde durup gözyaşlarıyla ayaklarını ıslatmaya başladı. Başının saçıyla ayaklarını sildi, ayaklarını öptü ve üzerine yağ sürdü. <sup>39</sup> Kendisini davet eden Ferisi bunu görünce kendi kendine, “Bu adam peygamber olsaydı, kendisine dokunan bu kadının kim ve nasıl bir kadın olduğunu, onun günahkâr olduğunu bilirdi” dedi.

<sup>40</sup> Yeşua ona, “Simon, sana söyleyecek bir şeyim var” dedi. O da, “Öğretmenim söyle” dedi.

<sup>41</sup> “Bir adama iki kişinin borcu vardı. Birinin borcu beş yüz dinar, diğerinin borcu elli dinardı. <sup>42</sup> Ödeyecek güçleri olmadığından, adam ikisinin de borcunu bağışladı. Bunlardan hangisi onu daha çok sever?”

<sup>43</sup> Simon, “Sanırım daha çok bağışlanan” diye yanıtladı.

Yeşua ona, “Doğru söyledin” dedi. <sup>44</sup> Sonra kadına dönerek Simon’a, “Bu kadını görüyor musun? Ben evine geldim, ayaklarım için bana su vermedin. Ama o gözyaşlarıyla ayaklarımı ıslattı, saçlarıyla da kuruladı. <sup>45</sup> Sen beni öpmedin bile. Ama bu kadın eve girdiğimden beri ayaklarımı öpüp duruyor. <sup>46</sup> Sen başıma yağ sürmedin, ama o ayaklarımı güzel kokulu yağla meshetti. <sup>47</sup> Bu ne-

denle sana derim ki, onun pek çok olan günahları bağışlanmıştır. Çok sevgi göstermesinin nedeni budur. Ama az bağışlanan, az sever” dedi. <sup>48</sup> Yeşua kadına, “Günahların bağışlandı” dedi.

<sup>49</sup> O’nunla birlikte sofrada oturanlar kendi kendilerine, “Günahları bile bağışlayan bu adam kim?” diye konuşmaya başladılar.

<sup>50</sup> Kadına, “İmanın seni kurtardı, esenlik içinde git” dedi.

## 8

<sup>1</sup> Çok geçmeden, Yeşua köy kent dolaşarak Tanrı Müjdesi'ninin müjdesini duyurmaya başladı. Onikiler de kendisiyle birlikteydi. <sup>2</sup> Kötü ruhlardan ve hastalıklarından kurtulmuş olan bazı kadınlar vardı. Bunlardan birisi kendisinden yedi iblis çıkmış olan Magdalalı denilen Mariyam'dı. <sup>3</sup> Hirodes'in kâhyası Kuza'nın karısı Yohanna, Susanna ve daha birçok kadın Yeşua'yla birlikte dolaşıyordu. Bunlar, kendi olanaklarıyla Yeşua ve öğrencilerine yardım ediyorlardı. <sup>4</sup> Büyük bir kalabalık toplanmış çeşitli kentlerden insanlar akın akın O'na geliyordu. Yeşua onlara şu benzetmeyi anlattı: <sup>5</sup> “Çiftçinin biri tohum ekmeye çıktı. Eerken tohumların bazıları yol kenarına düştü, ayak altında çiğnenip göğün kuşlarına yem oldu. <sup>6</sup> Bazıları kayalık yere düştü, filizlendiğinde susuzluktan kuruyup gitti. <sup>7</sup> Bazıları dikenlerin arasına düştü. Filizlerle birlikte büyüyen dikenler filizleri boğdu. <sup>8</sup> Bazılarıysa iyi toprağa düştü ve yetişince yüz kat ürün verdi.” Yeşua bunları söyledikten sonra, yüksek sesle, “İşitecek kulağı olan işitsin!” dedi.

<sup>9</sup> Sonra öğrencileri O'na, “Bu benzetme ne anlama geliyor?” diye sordular.

<sup>10</sup> Yeşua, “Tanrı Krallığı'nın sırlarını bilme ayrıcalığı size verildi, ama başkalarına benzetmelerle anlatılmaktadır. Öyle ki, ‘Baktıkları halde görmesinler, işittikleri halde anlamasınlar.’

<sup>11</sup> Benzetmenin anlamı şudur: Tohum Tanrı sözüdür. <sup>12</sup> Yol kenarındakiler sözü işitenlerdir.

Ama sonra İblis gelir, inanıp kurtulmasınlar diye sözü yüreklerinden alıp götürür. <sup>13</sup> Kayalık yere düşenler, işitince sözü sevinçle benimseyenlerdir.

Ama kök salamadıkları için bir süre dayanan bu kişiler sınıandıkları zaman imandan dönerler.

<sup>14</sup> Dikenler arasına düşenler, sözü işitenlerdir. Ama bunlar yola devam ederken yaşamın kaygıları, zenginlikleri ve zevk ve eğlenceleri içinde boğulur ve olgunlaşıp hiç ürün vermezler. <sup>15</sup> Verimli toprağa ekilenlerse, sözü dürüst ve iyi bir yürekte saklayanlardır. Bunlar sabırla dayanarak ürün verirler.”

<sup>16</sup> “Hiç kimse kandil yaktığı zaman onu bir kapla örtmez ya da yatağın altına koymaz. Tam tersine içeri girenler ışığı görsün diye onu kandilliğe koyar. <sup>17</sup> Çünkü açığa çıkmayacak gizli kapaklı hiçbir şey yoktur. Ne de bilinmeyecek, aydınlığa çıkarılmayacak saklı bir şey vardır. <sup>18</sup> Bu nedenle, nasıl dinlediğinize dikkat edin. Kimde varsa ona daha fazlası verilecek. Ama kimde yoksa, sahip olduğunu sandığı bile ondan alınacaktır.”

<sup>19</sup> Annesi ve kardeşleri O'nun bulunduğu yere geldiler. Ama kalabalık yüzünden kendisine yaklaşamadılar. <sup>20</sup> Bazıları ona, “Annenle kardeşlerin

dışarıda bekliyorlar, seni görmek istiyorlar” diye Yeşua’ya haber gönderdi.

<sup>21</sup> Ama O, onlara şu karşılığı verdi: **“Annem ve kardeşlerim, Tanrı’nın sözünü işitip onu uygulayanlardır.”**

<sup>22</sup> Bir gün Yeşua öğrencileriyle bir tekneye bindi. Onlara, **“Denizin karşı yakasına geçelim”** dedi. Böylece kıyından açıldılar. <sup>23</sup> Tekne yol alırken Yeşua uykuya daldı. O sırada denizde fırtına koptu. Tekne su almaya başlayınca ciddi bir tehlikeyle karşılaştılar. <sup>24</sup> Yanına gelip, “Efendimiz, efendimiz, öleceğiz!” diyerek O’nu uyandırdılar. Yeşua kalkıp rüzgârı ve kabaran deniz dalgalarını azarladı. Sular duruldu, ortalık sülman oldu.

<sup>25</sup> Onlara, **“İmanınız nerede?”** dedi. Onları korku ve şaşkınlık sarmıştı. Birbirlerine, “Bu adam kim ki, rüzgâra ve suya buyruk veriyor, onlar da O’na itaat ediyor!” dediler.

<sup>26</sup> Sonra Galile’nin karşısındaki Gerasalılar’ın ülkesine vardılar.

<sup>27</sup> Yeşua karaya çıkınca, kentten iblise tutulmuş bir adam O’nu karşıladı. Uzun zamandır sırtına bir şey giymeyen bu adam evde değil, mezarlık mağaralarda yaşıyordu. <sup>28</sup> Yeşua’yı görünce ortalığı inleyen bir çığlık atarak O’nun önünde yere kapandı. Yüksek sesle haykırarak, “Yeşua, Yüce Tanrı’nın Oğlu, benden ne istiyorsun? Yalvarırım bana eziyet etme!” dedi. <sup>29</sup> Çünkü Yeşua, kötü ruha adamdan çıkmasını buyurmuştu. Kötü ruh sık sık adamı etkisi altına alıyordu. Adam zincir ve prangaya bağlanarak başına nöbetçi dikilmesine karşın bağlarını kopararak iblis tarafından ıssız yerlere sürülüyordu.

<sup>30</sup> Yeşua ona, “**Adın ne?**” diye sordu.

“Tümen” dedi. Çünkü adamın içine birçok iblis girmişti. <sup>31</sup> İblisler kendilerini dipsiz derinliklere göndermesin diye Yeşua’ya yalvardılar.

<sup>32</sup> Oradaki bayırda otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. İblisler domuzların içine girmelerine izin vermesi için Yeşua’ya yalvardılar. O da onlara izin verdi. <sup>33</sup> İblisler adamdan çıkıp domuzların içine girdiler. Sürü uçurumdan aşağı koşuşarak denize atlayıp boğuldu. <sup>34</sup> Olayın tanıkları domuz çobanları kaçıştılar. Kentte ve köylerde olup bitenleri anlattılar.

<sup>35</sup> Herkes olanları görmek için geldiler. Yeşua’nın yanına geldiklerinde, iblislerden kurtulan adamı giyinmiş ve akli başında, Yeşua’nın ayakları dibinde otururken buldular. Korkuya kapıldılar.

<sup>36</sup> Olaylara tanık olanlar, iblise tutulmuş adamın nasıl kurtulduğunu gelen halka anlattılar.

<sup>37</sup> Gerasa yöresinden gelen bütün halk Yeşua’nın yanlarından ayrılması için O’na yalvardılar. Çünkü çok korkuyorlardı. O da tekneye binip geri döndü.

<sup>38-39</sup> İblislerden kurtulan adam Yeşua’nın yanında kalmak için O’na yalvardı. Ama Yeşua, “**Evine dön ve Tanrı’nın senin için neler yaptığını anlat**” diyerek onu gönderdi. O da gidip, Yeşua’nın kendisi için neler yaptığını bütün kentte duyurdu.

<sup>40</sup> Yeşua karşı tarafa vardığında halk O’nu karşıladı. Çünkü herkes O’nu bekliyordu. <sup>41</sup> O sırada havra yöneticisi Yair adında bir adam geldi. Yeşua’nın ayaklarına kapanarak evine gelmesi için yalvardı. <sup>42</sup> Çünkü on iki yaşındaki kızı, tek çocuğu ölmek üzereydi. Yeşua yola çıkmış giderken,

kalabalık O'nu her yandan sıkıştırıyordu. <sup>43</sup> On iki yıldan beri kanaması olan bir kadın da oradaydı. Varını yoğunu hekimlere harcamış, ama kimse onu iyileştirememişti. <sup>44</sup> Yeşua'nın arkasından yetişip giysisinin saçak püskülüne dokundu ve o anda kanaması durdu. <sup>45</sup> Yeşua, **"Bana kim dokundu?"** dedi.

Herkes bunu yadsıyınca, Petrus ve yanındakiler, "Efendimiz, kalabalık seni çepeçevre sarmış ve sıkıştırıyor ve sen, **"Bana kim dokundu?"** diyorsun" dediler.

<sup>46</sup> Ama Yeşua, **"Birisi bana dokundu, çünkü içimden bir gücün çıkıp gittiğini hissettim"** dedi.

<sup>47</sup> Yaptığını gizleyemeyeceğini fark eden kadın titreyerek geldi ve Yeşua'nın ayaklarına kapandı. Bütün halkın önünde, O'na neden dokunduğunu ve hemen nasıl iyileştiğini anlattı. <sup>48</sup> Yeşua ona, **"Kızım, cesur ol! İmanın seni kurtardı. Esenlik içinde git"** dedi.

<sup>49</sup> Yeşua daha konuşurken, havra yöneticisinin evinden biri gelip ona, "Kızın öldü. Artık öğretmeni rahatsız etme" dedi.

<sup>50</sup> Yeşua bunu duyunca ona, **"Korkma. Yalnızca iman et kızın iyi olacak"** dedi.

<sup>51</sup> Yeşua adamın evine vardığında, Petrus, Yuhanna, Yakov ve çocuğun babası ve annesi dışında kimsenin kendisiyle birlikte içeri girmesine izin vermedi. <sup>52</sup> Herkes ağlıyor ve kızın yasını tutuyordu. Yeşua, **"Ağlamayın"** dedi. **"Kız ölmedi, uyuyor."**

<sup>53</sup> Kızın öldüğünü bildikleri için O'nunla alay ettiler. <sup>54</sup> Yeşua hepsini dışarı çıkardı. Kızın elinden tutarak yüksek sesle, **"Kızım, kalk!"** diye seslendi.



<sup>55</sup> Ruhu geri dönünce kız hemen ayağa kalktı. Yeşua, ona yiyecek bir şeyler verilmesini söyledi. <sup>56</sup> Kızın anne ve babası şaşkına dönmüşlerdi. Yeşua, bu olaydan kimseye söz etmemeleri konusunda onları uyardı.

## 9

<sup>1</sup> Yeşua Onikiler'i yanına çağırıp onlara bütün iblislerin üzerinde ve hastalıkları iyileştirmek için güç ve yetki verdi. <sup>2</sup> Onları Tanrı'nın Krallığı'nı duyurmaya ve hastaları iyileştirmeye gönderdi. <sup>3</sup> Onlara, "Yolculuk için yanınıza hiçbir şey almayın: Ne değnek, ne torba, ne ekmek, ne de para, ne de yedek giysi. <sup>4</sup> Hangi eve girerseniz, kentten ayrılincaya dek o evde kalın. <sup>5</sup> Sizi kabul etmediklerinde, o kentten ayrılırken onlara uyarı olsun diye ayaklarınızın tozunu silkin" dedi.

<sup>6</sup> Öğrenciler yola koyuldular. Köy köy dolaşarak her yerde Müjde'yi duyurup hastaları iyileştirdiler. <sup>7</sup> Ülkenin dörtte birini yöneten Hirodes, bütün yapılanları duydu. Bazılarının arasında dolaşan "Yuhanna ölüler arasından dirildi" söylentisi nedeniyle şaşkınlık içindeydi. <sup>8</sup> Bazıları, "Eliyah göründü!" diyordu. Bazıları da "Eski çağ peygamberlerinden biri yaşama döndü" diyordu. <sup>9</sup> Hirodes, "Yuhanna'nın başını ben kestirdim, ama hakkında böyle şeyler duyduğum bu adam kim?" diyor, Yeşua'yı görmek istiyordu. <sup>10</sup> Elçiler döndüklerinde, yaptıkları her şeyi Yeşua'ya anlattılar.

Yeşua yalnızca onları yanına alarak Beytsayda kentnin ıssız bir bölgesine çekildi. <sup>11</sup> Bunu öğrenen halk O'nun peşinden gitti. Yeşua onları iyi karşıladı,

onlarla Tanrı'nın Krallığı'na ilişkin konuştu ve şifaya ihtiyacı olanları iyileştirdi. <sup>12</sup> Günbatımına doğru Onikiler gelip Yeşua'ya, "Halkı gönder. Çevredeki köylere ve çiftliklere gitsinler. Orada kendilerine kalacak yer ve yiyecek bulsunlar. Çünkü burada ıssız bir yerdeyiz" dediler.

<sup>13</sup> Yeşua, "Onlara siz yiyecek bir şeyler verin" dedi.

"Eğer bunca insan için gidip yiyecek satın almazsak, yanımızda beş ekmekle iki balıktan başka bir şey yok" dediler. <sup>14</sup> Çünkü yaklaşık beş bin kişiydiler.

Öğrencilerine, "Halkı ellişer kişilik gruplar halinde oturtun" dedi.

<sup>15</sup> Öyle yaptılar ve hepsini oturtular. <sup>16</sup> Yeşua beş ekmekle iki balığı aldı, göğe bakarak onları kutladı, böldü ve halka dağıtmaları için öğrencilerine verdi. <sup>17</sup> Herkes yiyip doydu. Arta kalan parçalardan oluşan on iki sepet dolusu topladılar.

<sup>18</sup> Yeşua yalnız başına dua ediyordu. Öğrencileri yakınındaydı. Onlara, "Halk benim kim olduğumu söylüyor?" diye sordu.

<sup>19</sup> Öğrenciler, "Kimi Vaftizci Yuhanna, kimi Eliyah, kimi de eski çağ peygamberlerinden biri dirilmiş, diyor" dediler.

<sup>20</sup> Yeşua onlara, "Ya siz ne dersiniz? Sizce ben kimim?" dedi. Petrus, "Sen Tanrı'nın Mesih'i'sin" diye yanıtladı.

<sup>21</sup> Yeşua onları uyararak bunu kimseye söylememelerini buyurdu.

22 Onlara, “İnsanoğlu’nun çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve yazıcılar tarafından reddedilmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gereklidir” dedi.

23 Hepsine, “Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin. 24 Hayatını kurtarmak isteyen onu yitirecek, hayatını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır. 25 İnsan tüm dünyayı kazanıp da kendi öz varlığını kaybederse, bunun kendisine ne faydası olur? 26 Çünkü kim benden ve sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu kendi görkemiyle, Babası’nın ve kutsal meleklerin görkemiyle geldiğinde ondan utanacaktır. 27 Ama size doğrusunu söyleyeyim, burada bulunanlar arasında, Tanrı’nın Krallığı’nı görmeden ölümü tatmayacak olanlar var.”

28 Yeşua bu sözleri söyledikten yaklaşık sekiz gün sonra, Petrus, Yuhanna ve Yakov’u yanına alarak dua etmek için dağa çıktı. 29 Yeşua dua ederken yüzünün görünümü değişti, giysisi göz kamaştırıcı bir beyazlığa büründü. 30 İşte, iki kişi O’nunla konuşuyordu. Bunlar Moşe’yle Eliyah’tı. 31 Görkem içinde beliren bu iki kişi, Yeşua’nın yakında Yeruşalem’de gerçekleşecek olan ayrılışını konuşuyorlardı.

32 Petrus ve onunla birlikte olanların üzerine uyku çökmüştü. Uyandıkları anda Yeşua’nın görkemini ve yanında duran iki adamı gördüler. 33 Onlar Yeşua’nın yanından ayrılırken Petrus Yeşua’ya, “Efendimiz, burada bulunmamız ne iyi oldu!” dedi. “Üç çardak kuralım: Biri sana, biri

Moşe'ye, biri de Eliyah'a" dedi. Ne dediğini kendi de bilmiyordu.

<sup>34</sup> Petrus daha konuşurken, bir bulut indi ve onlara gölge saldı. Bulut tarafından çevrenince korkuya kapıldılar. <sup>35</sup> Buluttan gelen bir ses, "Bu benim sevgili Oğlum'dur. O'nu dinleyin!" dedi. <sup>36</sup> Ses kesilince,

Yeşua artık tek başınaydı. Öğrenciler bundan kimseye söz etmediler.

<sup>37</sup> Ertesi gün, dağdan indiklerinde, Yeşua'yı büyük bir kalabalık grup karşıladı. <sup>38</sup> Kalabalığın içinden bir adam, "Öğretmenim, yalvarırım oğluma bir bak!" diye seslendi. "Kendisi benim tek çocuğumdur. <sup>39</sup> Bir ruh onu tutuyor, çocuk birdenbire çığlıklar atıyor. Ağzını köpürterek şiddetle onu sarsıyor. Bedenini yara bere içinde bırakarak güçbela ayrılıyor. <sup>40</sup> Ruhu kovmaları için öğrencilerine yalvardım, ama yapamadılar."

<sup>41</sup> Yeşua, "Ey imansız ve sapmış kuşak! Ne zamana dek sizinle olup size katlanacağım? Oğlunu buraya getir" dedi.

<sup>42</sup> Çocuk Yeşua'ya yaklaşırken iblis onu yere çalıp şiddetle sarstı. Ama Yeşua kötü ruhu azarladı. Çocuğu iyileştirip babasına verdi. <sup>43</sup> Tanrı'nın yüceliği karşısında hepsi şaşkınlık içinde kaldı.

Herkes Yeşua'nın yaptığı işlerin şaşkınlığını yaşarken, Yeşua öğrencilerine, şöyle dedi: <sup>44</sup> "Şu sözlerimi aklınızdan çıkarmayın. İnsanoğlu insanların eline teslim edilecek" dedi. <sup>45</sup> Ama onlar bu sözü anlamadılar. Çünkü sözün anlamı onlardan saklanmıştı. Dahası Yeşua'ya bu konuyla ilgili soru sormaya da korkuyorlardı.

<sup>46</sup> Öğrencilerin arasında içlerinde kimin en üstün olduğu konusunda bir tartışma çıktı. <sup>47</sup> Yeşua, akıllarından geçeni biliyordu. Bir çocuğu aldı ve yanına koydu. <sup>48</sup> Onlara, “**Bu çocuğu benim adımla kabul eden, beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur. Aranızda en küçük sayılan, aslında en büyük olandır**” dedi.

<sup>49</sup> Yuhanna, “Öğretmenimiz, senin adınla iblis kovvan birini gördük. Ama bizimle birlikte senin ardınca gelmediği için ona engel olduk” dedi.

<sup>50</sup> Yeşua ona, “**Ona engel olmayın! Bize karşı olmayan bizden yanadır**” dedi.

<sup>51</sup> Göge alınacağı gün yaklaşınca Yeşua, yüzünü Yeruşalem yönüne dönerek kararlı adımlarla yola çıktı. <sup>52</sup> Önünden ulaklar gönderdi. Onlar da Yeşua için hazırlık yapmak üzere yola çıkıp Samariyalılar’ın bir köyüne girdiler. <sup>53</sup> Yeşua Yeruşalem’e yöneldiği için Samariyalılar O’nu kabul etmediler. <sup>54</sup> Öğrencileri Yakov ve Yuhanna bunu görünce, “Efendimiz, Eliyah’ın yaptığı gibi bunları yok etmek için bir buyrukla gökten ateş yağdırmamızı ister misin?” dediler.

<sup>55</sup> Ama Yeşua dönüp onları azarladı ve şöyle dedi, “**Siz hangi ruhtan konuştuğunuzu bilmiyorsunuz.**

<sup>56</sup> **Çünkü İnsanoğlu, insanları yok etmeye değil, kurtarmaya geldi.**”

Sonra başka bir köye gittiler. <sup>57</sup> Yolda giderlerken, biri Yeşua’ya, “Nereye gidersen git, ardından geleceğim Efendimiz” dedi.

<sup>58</sup> Yeşua ona, “**Tilkilerin inleri, kuşlarının yuvaları var, ama İnsanoğlu’nun başını koyacak bir yeri yok**” dedi.

59 Bir başkasına, “Ardımdan gel!” dedi.

Ama o, “Efendimiz, önce gidip babamı gömmeme izin ver” dedi.

60 Yeşua ona, “Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri gömsün. Sen git ve Tanrı’nın Krallığı’na insanlara duyur” dedi.

61 Bir başkası da, “Efendimiz, senin ardından geleceğim. Ama önce izin ver, evimdekilerle vedalaşayım” dedi.

62 Yeşua ona, “Sabanı tutup da arkasına bakan hiç kimse Tanrı’nın Krallığı’na layık değildir” dedi.

## 10

1 Bundan sonra Efendi yetmiş kişi daha görevlendirdi. Onları ikişer ikişer, kendisinin gideceği her kente, her bölgeye kendi önünden gönderdi. 2 Onlara, “Gerçekten ürün bol, ama işçi az. Bu nedenle, ürünün sahibi Efendi’ye dua edin ki, ürünü kaldıracak işçiler göndersin” dedi. 3 “Gidin! İşte sizi kuzular gibi kurtların arasına gönderiyorum. 4 Yanınıza ne para kesesi, ne torba, ne de çarık alın. Yolda giderken kimseyle selamlaşmayın. 5 Hangi eve girerseniz, önce, ‘Bu eve esenlik olsun’ deyin. 6 Orada esenliğe layık biri varsa, sizin esenliğiniz onun üstüne gelecektir. Yoksa, size geri dönecektir. 7 Aynı evde kalın, size ne sunarlarsa onu yiyip için. Çünkü işçi ücretini hak eder. Evden eve dolaşmayın. 8 Bir kente girdiğinizde sizi kabul ederlerse, önünüze konulanı yiyin. 9 Orada bulunan hastaları iyileştirin ve onlara, ‘Tanrı’nın Krallığı size yaklaştı’ deyin. 10 Ama bir kentte sizi kabul etmezlerse, caddelerine çıkın ve şunu duyurun:

11 ‘Şunu bilin ki, Tanrı’nın Krallığı size yaklaştı. Kentinizin ayaklarımıza yapışan tozunu bile size karşı silkiyoruz.’ 12 Size şunu söyleyeyim, O gün o kentin hali Sodom Kenti’nin halinden beter olacaktır.

13 “Vay haline, ey Horazin! Vay haline, ey Beyt-sayda! Çünkü sizde yapılan büyük işler Sur ve Sayda’da yapılmış olsaydı, çoktan çul kuşanıp kül içinde oturmuş, tövbe etmiş olurlardı. 14 Ama yargı gününde Sur’un ve Sayda’nın durumu sizinkinden daha iyi olacaktır. 15 Ya sen, ey Kafarnahum, göğe mi çıkarılacaksın? Hayır, Hades’e indirileceksin. 16 Sizi dinleyen beni dinlemiş olur, sizi reddeden beni reddetmiş olur. Beni reddeden de beni göndereni reddetmiş olur.”

17 Yetmişler sevinç içinde geri geldiler. “Efendimiz senin adını andığımızda iblisler bile bize boyun eğiyor!” dediler.

18 Yeşua onlara şöyle dedi: “Şeytan’ın gökten yıldırım gibi düştüğünü gördüm. 19 İşte, size yılanları ve akrepleri ve düşmanın tüm gücünü ayak altında ezmek için yetki verdim. Hiçbir şey size, hiçbir şekilde zarar veremez. 20 Bununla birlikte, ruhların size boyun eğmesine sevinmeyin, adlarınızın gökte yazılmış olmasına sevinin.”

21 O anda Yeşua Kutsal Ruh’ta coşarak şöyle dedi: “Baba, göğün ve yerin Efendisi! Bunları bilge ve akıllı kişilerden saklayıp küçük çocuklara açtığın için sana şükrediyorum. Evet Baba, sana hoş gelen buydu.”

22 Öğrencilerine dönerek, “Bana her şey Babam tarafından verildi. Oğul’un kim olduğunu Baba’dan

başka kimse bilemez. Baba'nın kim olduğunu da Oğul'dan ve Oğul'un O'nu açıklamak istediği kişilerden başkası bilemez” dedi.

23 Yine öğrencilerine dönerek özel olarak, “Gördüklerinizi gören gözlere ne mutlu! 24 Size şunu söyleyeyim, nice peygamberler, nice krallar sizin gördüklerinizi görmek istediler, ama göremediler. Sizin duyduklarınızı duymak istediler, ama duyamadılar” dedi.

25 Bir Kutsal Yasa uzmanı Yeşua'yı sınamak amacıyla, “Öğretmenim, sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmalıyım?” dedi.

26 Yeşua ona, “Yasa'da ne yazılmıştır? Sen nasıl yorumluyorsun?”

27 Kutsal Yasa uzmanı şöyle yanıt verdi: “Tanrının Efendi'ni bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün gücünle ve bütün aklınla seveceksin ve komşunu kendin gibi seveceksin.”

28 Ona, “Doğru yanıtladın. Bunu yaparsan yaşarsın” dedi.

29 Ama kendini haklı çıkarmak isteyerek Yeşua'ya, “Komşum kim benim?” diye sordu.

30 Yeşua şöyle yanıt verdi: “Bir adam Yeruşalim'den Yeriha'ya iniyordu. Haydutların eline düştü. Adamı soyup dövdüler, yarı ölü vaziyette bırakıp gittiler. 31 Rastlantı sonucu o yoldan bir kâhin geçiyordu. Adamı görünce yolun öbür yanından gelip geçti. 32 Aynı şekilde bir Levili de adamı görünce yolun öbür yanından gelip geçti. 33 Derken bir Samariyalı adamın yattığı yere geldi. Onu görünce yüreği sızladı.



**34 Adamın yanına geldi, yaralarını sardı, yağ ve şarap döktü. Onu kendi hayvanına bindirdi, bir hana götürdü ve onunla ilgilendi.**

**35 Ertesi gün ayrılırken iki dinar parayı hancıya verdi. ‘Ona iyi bak’ dedi. ‘Bundan fazla ne harcarsan, döndüğümde sana geri öderim.’** **36 Şimdi, bu üçünden hangisi haydutların arasına düşen bu adama komşu gibi davranmıştır?”**

**37 Yasa uzmanı, “Ona merhamet eden” dedi. Sonra Yeşua ona, “Git sen de aynısını yap” dedi.**

**38 Yola devam ederlerken, Yeşua bir köye girdi. Marta adında bir kadın O’nu evinde konuk etti.** **39 Marta’nın Mariyam adında bir kız kardeşi vardı. Mariyam Efendi’nin ayaklarının dibine oturmuş O’nu dinliyordu.**

**40 Marta ise işlerin çokluğundan ötürü dalgındı. Yeşua’nın yanına gelerek, “Efendimiz, kız kardeşimin beni hizmet işlerinde yalnız bırakmasını umursamıyor musun? Söyle de bana yardım etsin” dedi.**

**41 Yeşua ona, “Marta, Marta, sen çok şey için kaygılanıp dertleniyorsun.**

**42 Oysa gerekli olan tek şey vardır. Mariyam, kendisinden geri alınmayacak olan iyi payı seçti” dedi.**

## 11

**1 Yeşua bir yerde dua ediyordu. Duasını bitirince öğrencilerinden biri O’na, “Efendimiz, Yuhanna’nın öğrencilerine öğrettiği gibi sen de bize dua etmeyi öğret” dedi.**

<sup>2</sup> Yeşua onlara, “Dua ettiğinizde şöyle deyin” dedi: “Gökteki Babamız, adın kutsal tutulsun. Krallığın gelsin.

Gökte olduğu gibi yeryüzünde de senin isteğin gerçekleşsin.

<sup>3</sup> Günlük ekmeğimizi bize her gün ver.

<sup>4</sup> Günahlarımızı bağışla,

Çünkü biz de bize borçlu olan herkesi bağışlıyoruz. Ayartılmamıza izin verme, bizi kötü olandan kurtar.”

<sup>5</sup> Onlara şöyle dedi: “Hangi biriniz gece yarısı bir arkadaşına gidip, ‘Arkadaşım, bana üç somun ödünç ekme ver. <sup>6</sup> Çünkü bir arkadaşım yoldan geldi ve önüne koyacak bir şeyim yok’. <sup>7</sup> Öbürü de içerden, ‘Beni rahatsız etme! Kapı kapalı, çocuklarım da yanımda uyuyor. Bu saatte kalkıp sana bir şey veremem’ der miydi hiç? <sup>8</sup> Size şunu söyleyeyim, arkadaşlık hatırına kalkıp ona istediğini vermese bile, adamın yüzüzlüğünden ötürü kalkar, ihtiyacı neyse onu verecektir.”

<sup>9</sup> “Size diyorum ki, dileyin, size verilecek. Arayın, bulacaksınız. Kapıyı çalın, size açılacaktır.

<sup>10</sup> Her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır.”

<sup>11</sup> “İçinizden hangi baba, kendisinden ekme isteyen oğluna taş verir? Ya da balık isterse ona balık yerine yılan verir? <sup>12</sup> Ya da yumurta isterse akrep verir? <sup>13</sup> Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, göksel Babanız’ın kendisinden dileyenlere Kutsal Ruh’u vereceği çok daha belli değil mi?”

<sup>14</sup> Yeşua adamın birisinden sağır bir iblisi kovuyordu. İblis çıkınca dilsiz adam konuşmaya

başladı. Halk hayretler içinde kaldı. <sup>15</sup> Ama içlerinden bazıları, “İblisleri iblislerin önderi Baalzevul aracılığıyla kovuyor” dediler. <sup>16</sup> Kimisi de O’nu sınamak amacıyla gökten bir belirti göstermesini istedi. <sup>17</sup> Onların aklından geçenleri bilen Yeşua, “Kendi içinde bölünen her ülke yıkılır. Kendi içinde bölünen ev çöker. <sup>18</sup> Şeytan da kendi içinde bölünmüşse, krallığı nasıl ayakta kalabilir? Diyorsunuz ki, ben iblisleri Baalzevul’un aracılığıyla kovuyorum. <sup>19</sup> Eğer ben iblisleri Baalzevul aracılığıyla kovuyorsam, sizin adamlarınız kimin aracılığıyla kovuyor? Bu nedenle sizi kendi adamlarınız yargılayacak. <sup>20</sup> Ama ben iblisleri Tanrı’nın eliyle kovuyorsam, Tanrı’nın Krallığı üzerinize gelmiş demektir.”

<sup>21</sup> “Tamamen silahlanmış güçlü bir adam, kendi evini koruyorsa, malları güvende demektir. <sup>22</sup> Ama daha güçlü biri ona saldırıp onu yendiğinde, güvendiği bütün silahlarını ondan alır ve mallarını yağmalayarak bölüştürür.”

<sup>23</sup> “Benden yana olmayan bana karşıdır. Benimle toplamayan dağıtıyor demektir. <sup>24</sup> Kötü ruh, insandan çıkınca, rahatlamak için kurak yerlerde dolaşır. Ama aradığını bulamaz. ‘Çıktığım eve geri döneyim’ der. <sup>25</sup> Döndüğünde, süpürülmüş ve düzenlenmiş bulur. <sup>26</sup> Sonra gider ve kendisinden daha kötü yedi ruh daha alır. Hep birlikte içeri girip yerleşirler. O adamın son hali ilkinden beter olur.”

<sup>27</sup> Yeşua bunları söylerken, kalabalığın içinden bir kadın sesini yükseltip O’na, “Ne mutlu seni taşımış olan rahme, emzirmiş olan memelere!” dedi.

28 Yeşua, “Asıl, ne mutlu Tanrı’nın sözünü işitip yerine getirenlere!” dedi.

29 Kalabalık çevresinde toplanınca Yeşua konuşmaya başladı. “Bu kuşak kötü bir kuşaktır. Doğaüstü belirti peşindeler. Ama onlara Yona Peygamberin belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecek. 30 Yona nasıl Ninovalılar için bir belirti olduysa, İnsanoğlu da bu kuşak için öyle olacaktır. 31 Güney Kraliçesi yargı günü bu kuşağın insanlarıyla birlikte kalkıp onları mahkûm edecek. Çünkü kraliçe, Solomon’un bilgeliğini duymak için dünyanın öbür ucundan kalkıp geldi. İşte, Solomon’dan daha büyük olan buradadır. 32 Ninova halkı yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı mahkûm edecek. Çünkü onlar, Yona’nın çağrısı üzerine tövbe ettiler. İşte, Yona’dan daha büyük olan buradadır.”

33 “Hiç kimse kandil yakıp onu gizli bir köşeye ya da tahl ölçeğinin altına koymaz. Tam tersine, içeri girenler ışığı görsünler diye onu kandilliğe koyar. 34 Bedenin ışığı gözdür. Bu nedenle gözün sağlamsa, tüm beden de ışıkla dolar. Ama bozuksa, beden de karanlıkla kaplıdır. 35 Bu nedenle, içinizdeki ışığın karanlık olup olmadığına dikkat edin. 36 Tüm bedeniniz ışıkla doluyorsa, hiçbir yanında karanlık yoksa, parlak kandil ışığı gibi, beden tamamen ışıkla kaplanacaktır.”

37 Yeşua konuşmasını bitirdiğinde, bir Ferisi O’nu evine yemeğe davet etti. O da içeri girip sofraya oturdu. 38 Ferisi Yeşua’nın yemekten önce ellerini yıkamadığını görünce şaşıtı. 39 Efendi ona şöyle dedi: “Siz Ferisiler kâsenin ve tabağın dışını

temizlersiniz, ama içiniz açgözlülük ve kötülükle doludur. <sup>40</sup> Ey akılsızlar, dışını yapanla içini yapan aynı değil mi? <sup>41</sup> En iyisi, içte bulunanlardan yok-sullara verin. İşte, o zaman her şey sizin için temiz olacak. <sup>42</sup> Ama vay halinize Ferisiler! Çünkü nannenin, sedef otunun ve her tür sebzenin ondalığını verirsiniz ama adaleti ve Tanrı'nın sevgisini ihmal edersiniz. Ondalık vermeyi ihmal etmeden bunları da yerine getirmeniz gerekmez miydi? <sup>43</sup> Vay halinize Ferisiler! Çünkü havralarda en seçkin yerlere oturmayı, çarşı meydanlarında selamlanmayı ne de seversiniz. <sup>44</sup> Vay halinize ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü siz, insanların kime ait olduğunu bilmeden üzerinde gezindiği belirsiz mezarlar gibisiniz.”

<sup>45</sup> Kutsal Yasa uzmanlarından biri, “Öğretmenim” dedi. “Bunları söyleyerek bize de hakaret etmiş oluyorsun” dedi.

<sup>46</sup> “Sizin de vay halinize, ey Yasa uzmanları! Çünkü insanlara taşınması zor yükler yüklüyorsunuz, kendiniz bu yükleri taşımak için parmağınızı bile oynatmıyorsunuz. <sup>47</sup> Vay halinize! Çünkü peygamberlerin anıt mezarlarını yapıyorsunuz oysa onları atalarınız öldürdü. <sup>48</sup> Böylece atalarınızın işlerine tanıklık ediyor, onları da onaylamış oluyorsunuz. Çünkü onlar peygamberleri öldürdüler, siz de onların anıt mezarlarını yapıyorsunuz. <sup>49</sup> Bu nedenle, Tanrı'nın bilgeliği şöyle demiştir, ‘Onlara peygamberler ve elçiler göndereceğim. Bazılarını öldürecekler, bazılarına da zulmedecekler.’ <sup>50</sup> Bu nedenle, dünyanın kuruluşundan bu yana akıtılan bütün

peygamberlerin kanından bu kuşak sorumlu tutulacaktır. <sup>51</sup> Habel'in kanından tutun da, sunakla tapınak arasında öldürülen Zekeriya'nın kanına dek. Evet, size söylüyorum, bu kuşak sorumlu tutulacaktır. <sup>52</sup> Vay size ey Yasa uzmanları! Çünkü bilgi kapısının anahtarını elinize aldınız. Kendiniz içeri girmediğiniz gibi, girmek isteyenleri de engellediniz.”

<sup>53</sup> Yeşua oradan ayrılırken yazıcılarla Ferisiler, O'na öfkeyle dış gıcırdattılar. Bir sürü konu üzerinde ağızını aradılar. <sup>54</sup> Ağızından çıkabilecek bir sözle O'nu tuzağa düşürmek için fırsat kolluyorlardı.

## 12

<sup>1</sup> Bu arada, halktan binlerce kişi birbirlerini ezercesine toplanıyordu. Yeşua öğrencilerine şunları anlatmaya başladı: “Ferisiler'in mayasından, yani ikiyüzlülüğten sakının. <sup>2</sup> Üstü kapalı olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur. <sup>3</sup> Bu nedenle karanlıkta söylediğiniz her şey aydınlıkta duyulacak. Dört duvar arasında kulağa fısıldadıklarınız damlardan duyurulacak.”

<sup>4</sup> “Size söylüyorum dostlarım, bedeni öldüren, ama bundan daha fazlasını yapamayanlardan korkmayın. <sup>5</sup> Ama kimden korkmanız gerektiğini size söyleyeyim. Öldürdükten sonra cehenneme atma yetkisine sahip olan Tanrı'dan korkun. Evet, size söylüyorum, O'ndan korkun.

<sup>6</sup> “Beş serçe iki kuruşa satılmıyor mu? Bunlardan biri bile Tanrı katında unutulmuş değildir. <sup>7</sup> Bunun gibi başınızdaki saçların tamamı sayılıdır.

Bu nedenle korkmayın. Siz birçok serçeden daha değerlisiniz.

<sup>8</sup> “İşte size söylüyorum, insanların önünde beni açıkça kabul eden herkesi, İnsanoğlu da Tanrı'nın melekleri önünde açıkça kabul edecek. <sup>9</sup> Ama her kim beni insanların önünde inkâr ederse, Tanrı'nın melekleri önünde inkâr edilecek. <sup>10</sup> İnsanoğlu'na karşı bir söz söyleyen herkes bağışlanacak, ama Kutsal Ruh'a küfredenler bağışlanmayacaktır. <sup>11</sup> Sizi havraların, yöneticilerin ve yetkililerin önüne çıkardıklarında, kendimizi nasıl savunacağız, ne diyeceğiz diye kaygılanmayın. <sup>12</sup> Çünkü Kutsal Ruh o saatte size ne söylemeniz gerektiğini öğretecektir.”

<sup>13</sup> Kalabalıktan biri Yeşua'ya, “Öğretmenim, kardeşime mirası benimle paylaşmasını söyle” dedi.

<sup>14</sup> Ama Yeşua ona, “Ey adam! Beni üzerinize kim yargıç ya da hakem atadı?” dedi. <sup>15</sup> Onlara, “Dikkat edin! Açgözlülükten sakının. Çünkü bir insanın hayatını, sahip olduğu şeylerin bolluğu belirlilemez.”

<sup>16</sup> Yeşua onlara bir benzetme anlattı: “Zengin bir adamın toprağı bol ürün verdi. <sup>17</sup> Adam içinden, ‘Ne yapacağım? Ürünlerimi koyacak yerim yok’ dedi. <sup>18</sup> Sonra, ‘Ne yapacağımı biliyorum’ dedi. Ambarlarımı yıkıp daha büyüklerini yapacağım ve bütün tahılımlı ve malımı oraya depolayacağım. <sup>19</sup> Canıma da, ‘Ey canım yıllarca yetecek kadar bol malın var’ diyeceğim. ‘Rahatına bak, ye, iç ve tadını çıkar.’ ”

<sup>20</sup> “Ama Tanrı ona, ‘Ey budala! Bu gece canın senden istenecek’ dedi. ‘Biriktirdiğin bu şeyler

kime kalacak?’ 21 Kendi yararına mal biriktiren ve Tanrı katında zengin olmayan kişinin durumu böyledir.”

22 Yeşua öğrencilerine şöyle dedi, “Bunun için size diyorum ki, ne yiyeceğiz diye hayatınız için, ne giyeceğiz diye bedeniniz için kaygılanmayın. 23 Hayat yiyecekten, beden ise giyecekten daha üstündür. 24 Kargaları bir düşünün. Ne eker, ne biçerler. Ne kilerleri, ne de ambarları vardır. Yine de Tanrı onları doyurur. Siz kuşlardan çok daha değerlisiniz! 25 Hanginiz kaygılanmakla boyuna bir arşın ekleyebilir?”

26 O zaman bu en ufak şeyi bile yapamıyorsanız, neden geri kalanı için kaygılanıyorsunuz? 27 Zambakların, nasıl büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler. Öyleyken size derim ki, tüm görkemiyle Solomon bile bunlardan biri gibi giyinmiş değildi. 28 Ey kıt imanlılar, bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle özenle giydiren Tanrı’nın sizi de giydirip kuşatacağı çok daha kesin değil mi?

29 Ne yiyeceğinizi, ne içeceğinizi düşünüp dertlenmeyin. 30 Çünkü dünya ulusları hep bunların peşinden koşarlar. Babanız sizin bunlara ihtiyacınız olduğunu bilir. 31 Siz Tanrı’nın Krallığı’nı arayın, o zaman size tüm bunlar da verilecektir. 32 Korkma, ey küçük sürü! Çünkü Krallığı’nı size vermek, Babanız’ın kendi hoş arzusuydu. 33 Mallarınızı satın, muhtaçlara verin. Kendinize eskimeyen keseler, göklerde tükenmeyen bir hazine biriktirin. Orada ne hırsız çalabilir ne de güve yiyebilir. 34 Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır.”



35 “Kuşaklarınız belinizde bağlı ve kandilleriniz yanar durumda hazır olsun. 36 Düşün şöleninden döndüğünde efendilerini hazır bekleyen hizmetkârlar gibi olun. Öyle ki, efendi gelip kapıyı çaldığında, hemen kapıyı açsınlar. 37 Efendi geldiğinde uyanık duran hizmetkârlara ne mutlu! Size doğrusunu söyleyeyim, efendileri beline kuşağını bağlayacak, hizmetkârlarını sofraya oturtacak ve gelip onlara hizmet edecektir. 38 Efendi ister gece yarısından sonra isterse sabaha doğru gelse bile uyanık bulacağı hizmetkârlara ne mutlu! 39 Ama şunu bilin ki, ev sahibi hırsızın hangi saatte geleceğini bilseydi, gözetler ve evinin soyulmasına izin vermezdi. 40 Bu nedenle siz de hazır olun, çünkü İnsanoğlu hiç beklemediğiniz bir saatte gelecektir.”

41 Petrus O’na, “Efendimiz, bu benzetmeyi bize mi yoksa herkese mi anlatıyorsun?” dedi.

42 Efendi şöyle dedi: “O halde efendinin, ev halkına zamanında yiyecek vermesi için başlarına atadığı güvenilir ve bilge kâhya kimdir?”

43 Efendisi eve döndüğünde işinin başında bulacağı o hizmetkâra ne mutlu! 44 Size doğrusu söyleyeyim, efendisi onu bütün malının üzerine yetkili atayacaktır. 45 Ama o hizmetkâr içinden, ‘Efendimin gelişi gecikiyor’ der kadın ve erkek hizmetkârları tartaklamaya, yiyip içip sarhoş olmaya başlarsa, 46 efendisi, onun hiç beklemediği günde ve bilmediği bir saatte gelecek, onu şiddetle cezalandırıp imansızların bulunduğu yere gönderecektir. 47 Efendisinin isteğini bilip de hazırlık yapmayan ve isteğini yerine getirmeyen

o hizmetkâr çok dayak yiyecektir. <sup>48</sup> Ama bilmeden dayağı hak eden şeyler yapan kişi, az dayak yiyecek. Kime çok verilmişse, ondan çok istenecektir ve kime çok emanet edilmişse, kendisinden daha fazlası istenecektir.”

<sup>49</sup> “Ben yeryüzüne ateş yağdırmaya geldim. Keşke bu ateş şimdiden yanmış olsaydı. <sup>50</sup> Ama katlanmam gereken bir vaftiz var. Bu gerçekleşinceye kadar ne kadar da sıkıntılıyım! <sup>51</sup> Yeryüzüne barış getirmeye mi geldiğimi sanıyorsunuz? Size hayır diyorum, tam tersine bölmeye geldim. <sup>52</sup> Şu andan itibaren, bir evde üçü ikiye, ikisi üçe karşı olmak üzere beşi bölünecek. <sup>53</sup> Baba oğula, oğul babaya karşı bölünecek. Anne kızına, kızı annesine karşı, kaynana gelinine, gelini de kaynanasına karşı olacaktır.”

<sup>54</sup> Yeşua halka şöyle dedi: “Batıdan yükselen bir bulut gördüğünüzde, hemen, ‘Yağmur geliyor’ dersiniz, ve öyle olur. <sup>55</sup> Güneyden rüzgârı estiğinde, ‘Çok sıcak olacak’ diyorsunuz ve o oluyor. <sup>56</sup> Sizi ikiyüzlüler! Yerin ve göğün görünümünü nasıl yorumlayacağınızı bildiğinize göre nasıl oluyor da şimdiki zamanı yorumlayamıyorsunuz? <sup>57</sup> Neden neyin doğru olduğuna kendiniz karar vermiyorsunuz? <sup>58</sup> Çünkü davacınızla yargıca giderken, yolda onunla anlaşmak için elinizden geleni yapın. Yoksa sizi yargıcın önüne sürükler, yargıç da gardiyanın eline teslim eder, gardiyan da sizi zindana kapatır. <sup>59</sup> Size söylüyorum, borcunuzun son kuruşunu ödemedен oradan asla çıkamazsınız.”

## 13

<sup>1</sup> Bu sırada bazı kişiler gelip Yeşua'ya haber verdiler. Pilatus'un bazı Galileliler'i öldürüp kanlarını kesilen kurbanların kanına birbirine kattığını bildirdiler. <sup>2</sup> Yeşua onlara şöyle dedi: "Sizce böyle acı çeken bu Galileliler'in öteki Galileliler'den daha günahkâr olduğunu mu sanıyorsunuz? <sup>3</sup> Size hayır diyorum, ama tövbe etmezseniz hepiniz aynı şekilde yok olacaksınız. <sup>4</sup> Veya Şiloah'taki kulenin üzerlerine düştüğü ve öldürdüğü on sekiz kişinin, Yeruşalem'de yaşayan öbür insanların tümünden daha beter suçlu olduğunu mu sanıyorsunuz? <sup>5</sup> Size hayır diyorum, ama tövbe etmezseniz hepiniz aynı şekilde yok olacaksınız."

<sup>6</sup> Yeşua onlara şu benzetmeyi anlattı: "Bir adamın bağında incir ağacı dikiliydi. Adam gelip ürün aramış, ama bir şey bulamamış. <sup>7</sup> Bağcıya, 'Bak, bu üç yıldır bu incir ağacında ürün almaya geliyorum, ama bulamıyorum' dedi. Ağacı kes. Toprağın besinini neden ziyan etsin?"

<sup>8</sup> Bağcı, 'Efendim, ben etrafını kazıyıp gübreleyeceğim, bir yıl daha mücadele et' dedi. <sup>9</sup> 'Ürün verirse ne iyi, vermezse, onu kesersin.' "

<sup>10</sup> Yeşua Şabat Günü havralardan birinde öğretiyordu. <sup>11</sup> On sekiz yıldır içinde hastalık ruhu bulunan bir kadın da oradaydı. İki büklüm olmuş, belini hiç mi hiç doğrultamıyordu. <sup>12</sup> Yeşua onu görünce çağırdı ve ona, "Kadın, hastalığından kurtuldun" dedi. <sup>13</sup> Ellerini onun üzerine koydu. Kadın hemen doğruldu ve Tanrı'yı yüceltti.

<sup>14</sup> Yeşua'nın Şabat Günü şifa vermesine kızan havra yöneticisi kalabalığa şöyle dedi: "İnsanların

çalışması gereken gün sayısı altıdır. Bu nedenle o günlerden birinde gelip şifa bulun, Şabat Günü değil!”

<sup>15</sup> Bu nedenle Efendi ona şu karşılığı verdi: “Sizi ikiyüzlüler! Her biriniz Şabat Günü öküzünü ya da eşeğini yemlikten çözüp suya götürmez misiniz?”

<sup>16</sup> Şeytan’ın on sekiz yıldır bağlı tuttuğu, Avraham’ın kızı olan bu kadın, Şabat Günü bu esaretten kurtarılması gerekmez miydi?”

<sup>17</sup> O’nun bu sözleri, kendisine karşı gelenlerin hepsini utanç içinde bıraktı. Bütün halk ise O’nun gerçekleştirdiği harika işlerden dolayı sevinçle doluydu.

<sup>18</sup> Yeşua, “Tanrı’nın Krallığı neye benzer?” dedi. “Onu neye benzeteyim? <sup>19</sup> Bir adamın kendi bahçesine ektiği hardal tanesine benzer. Tohum gelişip ağaç oldu. Göğün kuşları onun dallarına tünedi.”

<sup>20</sup> Yeşua yine, “Tanrı’nın Krallığı neye benzer? <sup>21</sup> Bir kadının alıp üç ölçek unun içine karıştırdığı mayaya benzer. Böylece tüm hamur mayalanıp kabarır.”

<sup>22</sup> Yeşua köy kent dolaşarak Yeruşalem’e doğru ilerliyordu. <sup>23</sup> Biri ona, “Efendimiz, kurtulanların sayısı az mı olacak?” dedi.

Yeşua onlara şöyle dedi: <sup>24</sup> “Dar kapıdan girmeye çalışın, size şunu söyleyeyim, birçokları girmeye çalışacak, ama giremeyecek. <sup>25</sup> Ev sahibi bir kez kalkıp kapıyı kapattıktan sonra dışarıdakiler kapıyı çalacaklar. ‘Efendimiz, bize aç kapıyı!’ diye yalvaracaksınız. O da şöyle yanıt verecek, ‘Kim olduğunuzu

ve nereden geldiğinizi bilmiyorum.’<sup>26</sup> O zaman, ‘Senin huzurunda yedik, içtik, bizim sokaklarımızda öğrettin’ demeye başlayacaksınız.<sup>27</sup> O da size şöyle diyecek, ‘Kim olduğunuzu ve nereden geldiğinizi bilmiyorum. Benden uzak durun, ey kötülük yapanlar!’<sup>28</sup> Avraham’ı, İshak’ı, Yakov’u ve tüm peygamberleri Tanrı’nın Krallığı’nda, kendinizi ise dışarı atılmış gördüğünüzde, ağlayacak ve diş gıcırdatacaksınız.<sup>29</sup> Doğudan, batıdan, kuzeyden ve güneyden gelecek olan insanlar Tanrı’nın Krallığı’nda sofraya oturacaklar.<sup>30</sup> İşte, sonuncu olan bazıları birinci, birinci olan bazıları da sonuncu olacak.”

<sup>31</sup> Aynı gün bazı Ferisiler gelip O’na, “Buradan uzaklaş, başka yere git. Çünkü Hirodes seni öldürmek istiyor” dediler.

<sup>32</sup> Onlara, “Gidin ve o tilkiye söyleyin, ‘İşte, bugün ve yarın iblisleri kovup hastaları iyileştireceğim ve üçüncü gün görevimi tamamlayacağım.’<sup>33</sup> Yine de bugün, yarın ve ertesi gün yoluma devam etmeliyim. Çünkü bir peygamberin Yeruşalem dışında ölmesi mümkün değil.”

<sup>34</sup> “Ey Yeruşalem! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşa tutan Yeruşalem! Bir tavuğun civcivlerini kanatları altına toplamaması gibi, ben de kaç kez senin çocuklarını toplamak istedim ve sen reddettin!<sup>35</sup> Bakın, eviniz ıssız kalacak. Size şunu söyleyeyim, ‘Efendi’nin adıyla gelene övgüler olsun!’ diyeceğiniz o güne dek beni görmeyeceksiniz.”

## 14

<sup>1</sup> Bir Şabat Günü Yeşua Ferisiler’in ileri ge-

lenlerinden birinin evine yemek yemeye gitti. Herkesin gözü O'nun üzerindeydi. <sup>2</sup> Tüm vücudu boydan boya su toplamış bir adam önüne gelip durdu. <sup>3</sup> Yeşua Kutsal Yasa uzmanlarına ve Ferisiler'e, "**Şabat Günü şifa vermek Yasa'ya uygun mudur, değil midir?**" diye sordu.

<sup>4</sup> Onlar sessiz kaldılar. Yeşua adamı yanına çağırdı. Onu iyileştirip gönderdi. <sup>5</sup> Yeşua onlara, "**Hanginizin oğlu ya da öküzü kuyuya düşse, Şabat Günü onu hemen oradan çıkarmaz?**" dedi.

<sup>6</sup> O'na hiçbir yanıt vermediler.

<sup>7</sup> Yeşua yemeğe çağrılanların başköşeleri nasıl seçtiklerini görünce, onlara şu benzetmeyi anlattı: <sup>8</sup> "**Biri seni düğün ziyafetine davet ettiğinde, başköşeye kurulma. Olur ya belki senden daha saygın birini de davet etmiştir. <sup>9</sup> İkinci de davet eden gelip sana, 'Lütfen bu adama yer ver' diyebilir. <sup>10</sup> Bir yere davet edildiğinde, git en arka yere otur. Öyle ki, seni davet eden geldiğinde, 'Dostum, öne buyurmaz mısın?' desin. O zaman, sofrada oturanların hepsinin önünde onurlandırılmış olursun. <sup>11</sup> Kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan yüceltilecektir."**

<sup>12</sup> Yeşua kendisini davet edene de şöyle dedi, "**Bir yemek ya da ziyafet düzenlediğin zaman, arkadaşlarını, kardeşlerini, akrabalarını, zengin komşularını çağırma**" dedi. "**Yoksa onlar da seni çağırıp iyiliğinin karşılığını verirler. <sup>13</sup> Bir ziyafet verdiğinde yoksulları, sakatları, topalları, körleri çağır. <sup>14</sup> Böylece mutlu olursun. Çünkü onların**

senin iyiliğine karşılık verecek durumları yok. Doğru kişiler dirildiğinde sana karşılığı ödenecektir.”

15 O'nunla birlikte sofrada oturanlardan biri bunları duyunca, “Tanrı Krallığı'nda yemek yiyecek kişiye ne mutlu!” dedi.

16 Yeşua ona, “Adamın biri büyük bir şölen hazırlayıp birçok insanı davet etti. 17 Şölen vakti geldiğinde, ‘Gelin, her şey hazır’ demesi için davetlilere hizmetkârını gönderdi. 18 Hepsi teker teker mazeretini bildirdi.

Birincisi, ‘Bir tarla satın aldım, gidip bir bakmalıyım’ dedi. ‘Lütfen beni hoş gör’ dedi.

19 Bir diğeri, ‘Beş çift öküz aldım, gidip onları denemeliyim’ dedi. ‘Lütfen beni hoş gör’ dedi.

20 “Yine bir diğeri, ‘Yeni evliyim, bu nedenle gelemem’ dedi.

21 “Hizmetkâr efendisine gelip olanları anlattı. Sonra evin efendisi öfkeyle hizmetkârına, ‘Çabuk kentin caddelerin ve sokaklarına çık! Yoksulları, sakatları, körleri ve topalları toplayıp buraya getir’ dedi.

22 Hizmetkâr, ‘Efendim, buyurduğun gibi yaptım ama hâlâ boş yer var’ dedi.

23 Efendisi hizmetkârına, ‘Yollara, çitlere koş! Bulduklarını gelmeye zorla, öyle ki evim dolsun’ dedi. 24 ‘Size şunu söyleyeyim ki, ilk davet edilen o adamlardan hiçbiri benim yemeğimi tatmayacak.’”

25 Büyük bir kalabalık Yeşua’yla birlikte yol alıyordu. Dönüp onlara şöyle dedi: 26 “Bana gelip de babasını, annesini, eşini, çocuklarını, erkek ve kız kardeşlerini, hatta kendi hayatını bile gözden çıkarmazsa öğrencim olamaz. 27 Çarmıhını

yüklenip ardından gelmeyen, benim öğrencim olamaz. <sup>28</sup> Hanginiz bir kule yapmak ister de, tamamlamaya gücüm var mı diye önce oturup hesabını yapmaz? <sup>29</sup> Yoksa temel atıp bitiremediğini görenler, <sup>30</sup> ‘Bu adam inşaata başladı, ama bitiremedi’ diyerek onunla alay etmeye başlar. <sup>31</sup> Ya da hangi kral başka bir kralla savaşmaya gittiğinde, önüne yirmi bin askerle çıkan düşmana on bin askerle karşı koyabilir miyim diye önce bir durum değerlendirmesi yapmaz? <sup>32</sup> Eğer gücü yeterli değilse, diğeri uzaktayken bir elçi gönderip barış koşullarını sorar. <sup>33</sup> Bu nedenle, içinizden kim sahip olduğu her şeyden vazgeçmezse, öğrencim olamaz. <sup>34</sup> Tuz iyidir, ancak tuz tadını yitirirse, bir daha ona nasıl tuz tadı verilebilir? <sup>35</sup> Ne toprağa, ne de gübre yığınınına uygundur. Sokağa atılır. İşitecek kulağı olan işitsin.”

## 15

<sup>1</sup> Bütün vergi görevlileriyle günahkârlar Yeşua’yı dinlemek için O’na yaklaşıyorlardı. <sup>2</sup> Ferisiler ve yazıcılar, “Bu adam günahkârları kabul ediyor ve onlarla birlikte yemek yiyor” diye söyleniyorlardı.

<sup>3</sup> Yeşua bir benzetmeyle onlara karşılık verdi. <sup>4</sup> “İçinizden hanginizin, yüz koyunu olur da, bunlardan bir tekini kaybettiğinde, doksan dokuzunu bozkırda bırakıp kaybolanı buluncaya dek peşine düşmez mi? <sup>5</sup> Onu bulunca, sevinçle omuzlarında taşır. <sup>6</sup> Eve döndüğünde, arkadaşlarını ve komşularını çağırıp onlara, ‘Benimle birlikte sevinin, çünkü kaybolan koyunumu buldum!’ der. <sup>7</sup> Size şunu söyleyeyim, bunun gibi gökte,



tövbe eden tek bir günahkâr için, tövbe ihtiyacı olmayan doksan dokuz doğru kişi için duyulandan daha çok sevinç duyulur. <sup>8</sup> Ya da hangi kadının, on gümüş parası olur da birini kaybettiğinde, kandil yakıp evini süpürerek onu buluncaya dek gayretle aramaz? <sup>9</sup> Onu bulunca, arkadaşlarını ve komşularını çağırıp, ‘Benimle birlikte sevinin, çünkü kaybettiğim parayı buldum’ der. <sup>10</sup> Yine size şunu söyleyeyim, bunun gibi Tanrı’nın melekleri de tövbe eden tek bir günahkâr için sevinç duyarlar.”

<sup>11</sup> Yeşua, “Bir adamın iki oğlu varmış” dedi. <sup>12</sup> “İçlerinden küçüğü babasına, ‘Baba, malından payıma düşeni bana ver’ dedi. Baba da servetini iki oğlu arasında paylaştırdı. <sup>13</sup> Birkaç gün sonra, küçük oğul her şeyini toplayıp uzak bir ülkeye gitti. Orada sefahat içinde bir yaşam sürerek varını yoğunu çarçur etti. <sup>14</sup> Hepsini harcadıktan sonra, o ülkede şiddetli bir kıtlık baş gösterdi. O da yoksulluk çekmeye başladı. <sup>15</sup> Delikanlı gidip o ülkenin vatandaşlarından birinin hizmetine girdi. Adam onu, domuz gütmek üzere otlaklarına saldı. <sup>16</sup> Delikanlı, domuzların yediği keçiboynuzlarıyla karnını doyurmaya çok istekliydi, ama kimse ona bir şey vermedi. <sup>17</sup> Akli başına gelince kendi kendine, ‘Babamın onca hizmetkârının fazlasıyla yiyeceği var. Oysa ben burada açlıktan ölüyorum!’ dedi. <sup>18</sup> Kalkıp babamın yanına gideceğim ve ona, ‘Baba, Tanrı’nın ve senin gözünde günah işledim. <sup>19</sup> Artık oğlun olarak anılmaya layık değilim. Beni işçilerinden biri gibi gör’ diyeceğim.”

<sup>20</sup> “Kalkıp babasının yanına vardı. Ama o daha uzaktayken babası onu gördü, ona acıdı, koşarak

boynuna sarıldı, onu öptü. <sup>21</sup> Oğul ona, ‘Baba, Tanrı’nın ve senin gözünde günah işledim’ dedi. ‘Artık oğlun olarak anılmaya layık değilim.’ ”

<sup>22</sup> “Fakat baba hizmetkârlarına, ‘En iyi giysiyi çıkarıp ona giydirin’ dedi. ‘Parmagına yüzük takın, ayaklarına çarık giydirin. <sup>23</sup> Besili danayı getirip kesin, yiyelim, eğlenelim. <sup>24</sup> Bu oğlum ölmüştü, yaşama döndü. Kaybolmuştu, bulundu.’ Ardından eğlenmeye başladılar.”

<sup>25</sup> “Büyük oğlu tarladaydı. Eve yaklaştığında, çalgı ve oyun sesleri duydu. <sup>26</sup> Hizmetkârlardan birini yanına çağırıp neler olduğunu sordu. <sup>27</sup> Ona, ‘Kardeşin geldi. Baban da sağ salim ona kavuştuğu için besili danayı kesti’ dedi. <sup>28</sup> Büyük oğul öfkeleni, içeri bile girmek istemedi. Bunun üzerine babası dışarı çıkıp ona yalvardı. <sup>29</sup> Ama o, babasına, ‘Bak, bunca yıldır sana hizmet ettim. Hiçbir zaman buyruğundan çıkmadım. Ama sen arkadaşlarımla eğlenmem için bana bir oğlak bile vermedin. <sup>30</sup> Oysa malını fahişelerle yiyip bitiren şu oğlun gelince, onun için besili danayı kestir.’ ”

<sup>31</sup> “Babası ona, ‘Oğlum, sen hep yanımdasın, benim olan her şey senindir’ dedi. <sup>32</sup> ‘Ama sevinip eğlenmek uygun olandı. Çünkü senin bu kardeşin ölmüştü, yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu!’ ”

## 16

<sup>1</sup> Yeşua öğrencilerine ayrıca şunları da söyledi: “Varlıklı bir adamın bir kâhyası vardı. Adamın kulağına, kâhyasının malını çarçur ettiğine dair haberler geldi. <sup>2</sup> Efendisi kâhyayı yanına çağırıp, ‘Hakkında duyduğum şeyler nedir böyle?’

Kâhyalığının hesabını ver bakalım. Çünkü sen artık kâhyalık edemezsin' dedi.

<sup>3</sup> “Kâhya kendi kendine, ‘Efendim kahyalığı elimden alıyor, şimdi ne yapacağım ben? Toprak kazmaya gücüm yok. Dilenmekten de utanırım.

<sup>4</sup> Kâhyalıktan kovulduktan sonra insanların beni evlerine kabul etmeleri için ne yapacağımı biliyorum’ dedi. <sup>5</sup> Sonra efendisine borcu olanları teker teker yanına çağırdı. Birincisine, ‘Efendime ne kadar borcun var?’ dedi. <sup>6</sup> Adam, ‘Yüz ölçek yağ’ dedi. Kâhya ona, ‘Borç senedini al, hemen otur ve elli yaz’ dedi. <sup>7</sup> Sonra bir başkasına, ‘Senin borcun ne kadar?’ dedi. ‘Yüz ölçek buğday’ dedi. ‘Senedini al ve seksen yaz’ dedi.

<sup>8</sup> “Efendisi, bilgece davrandığı için dürüst olmayan bu kâhyayı övdü. Çünkü şimdiki çağın insanları kendilerine benzer insanlarla olan ilişkilerinde, ışığın çocuklarından daha akıllı oluyorlar. <sup>9</sup> Size şunu söyleyeyim, dünyanın aldatıcı zenginliğini kullanarak kendinize dostlar edinin. Öyle ki, bu zenginlik yok olduğunda size sonsuza dek kalıcı konutlarda yer versinler. <sup>10</sup> Küçük şeyde güvenilir olan, büyüğünde de güvenilir olur. Küçük şeyde dürüst olmayan, büyüğünde de dürüst olmaz. <sup>11</sup> Bu nedenle, dünyanın aldatıcı zenginliği konusunda güvenilir değilseniz, gerçek zenginliği size kim emanet eder? <sup>12</sup> Başkasının malı konusunda güvenilir değilseniz, kendi malınız olsun diye kim size bir şey verir? <sup>13</sup> Hiçbir hizmetkâr iki efendiye kulluk edemez. Çünkü ya birinden nefret edip diğerini sever, ya da birine bağlanıp diğerini küçümser. Hem Tanrı’ya, hem de paraya kulluk edemezsiniz.”

14 Parayı seven Ferisiler de tüm bunları duyunca Yeşua'yla alay etmeye başladılar. 15 Yeşua onlara şöyle dedi: “Siz, kendinizi insanların gözünde doğru çıkarırsanız da Tanrı yüreklerinizi biliyor. Çünkü insanların gururlandıkları şeyler, Tanrı'ya iğrenç gelir. 16 Kutsal Yasa ve peygamberlerin dönemi Yuhanna'nın devrine dek sürdü. O zamandan beri, Tanrı'nın Krallığı insanlara müjdeleniyor ve herkes oraya zorla girmeye çalışıyor. 17 Ama yerin ve göğün yok olması, Yasa'nın ufak bir noktasının yok olmasından daha kolaydır. 18 Karısını boşayıp bir başkasıyla evlenen kişi zina etmiş olur. Kocasından boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur.”

19 “Varlıklı bir adam vardı. Mor, ince keten giysiler giyer, bolluk içinde her gün eğlenirdi. 20-21 Bedeni yaralarla dolu olan Lazar adında yoksul bir adamı bu zengin adamın kapısının önüne bırakırlardı. Lazar adamın masasından düşen kırıntılarla karnını doyurmaya can atardı. Köpekler de gelip onun açık yaralarını yalardı. 22 Dilenci öldü ve melekler tarafından Avraham'ın yanına götürüldü. Sonra zengin adam da öldü ve gömüldü. 23 Hades'te, ıstırap çeken zengin adam başını kaldırıp uzakta Avraham'ı ve yanında duran Lazar'ı gördü. 24 ‘Ey Avraham baba, bana merhamet et!’ diye haykırdı. ‘Lazar'ı gönder de, parmağının ucunu suya batırıp dilimi serinletsin! Çünkü bu alev içinde azap çekiyorum.’ ”

25 “Ama Avraham, ‘Oğlum, hayatın boyunca senin iyi şeyler, Lazar'ın da kötü şeyler aldığını unutma. Şimdi o burada teselli ediliyor, sen de azap çekiyorsun. 26 Üstelik, aramızda öyle büyük bir

uçurum var ki, ne buradan oraya, ne de oradan buraya kimse gelebilir' dedi."

27 "Zengin adam, 'O zaman baba, senden Lazar'ı babamın evine göndermeni rica ediyorum.

28 Çünkü beş kardeşim var, Lazar onları uyarsın ki, onlar da bu işkence yerine düşmesinler.' "

29 "Ama Avraham ona, 'Moşe ve peygamberleri biliyorlar' dedi. 'Onları dinlesinler.' "

30 " 'Hayır, Avraham baba dinlemezler. Ama ölüler arasından birisi giderse, tövbe ederler' dedi."

31 "Avraham da ona, 'Eğer Moşe'yi ve peygamberleri dinlemezlerse, ölüler arasından biri dirilse bile yine ikna olmazlar' dedi."

## 17

1 Yeşua öğrencilerine, "İnsanı günaha sürükleyen ayartıların olması kaçınılmazdır" dedi. "Ama bu ayartılara aracılık eden kişinin vay haline! 2 Bu küçüklerden birini ayartacağına, boynuna bir değirmen taşı asılıp denize atılsa o kişinin kendisi için daha iyi olur. 3 Dikkatli olun! Kardeşin sana karşı günah işlerse, onu azarla. Tövbe ederse onu bağışla. 4 Sana karşı günde yedi kez günah işler ve yedi kez gelip, 'Tövbe ediyorum' derse onu bağışlayacaksın."

5 Elçiler Efendi'ye, "İmanımızı artır" dediler.

6 Efendi şöyle dedi: "Bir hardal tanesi kadar imanınız olsa, şu incir ağacına, 'Kökünden sökölüp denize dikil' deseniz, o da sözünüzü dinlerdi. 7 Sizlerden birinin çift süren ya da sürüleri güden bir hizmetkârı olur da, tarladan geldiğinde ona, 'Hemen gel, sofraya otur' mu dersiniz? 8 Yoksa 'Yemeğimi hazırla, önlüğünü giy, ben yiyip içerken

bana hizmet et. Sonra sen de yiyip içersin mi dersiniz? <sup>9</sup> Efendi, buyruklarını yerine getiren hizmetkârına teşekkürü bir borç bilir mi? <sup>10</sup> Siz de aynı şekilde, size verilen buyrukları yerine getirdikten sonra, ‘Biz değersiz hizmetkârlarız. Yalnızca yapmamız gerkeni yaptık’ deyin.”

<sup>11</sup> Yeşua Yeruşalem’e doğru giderken Samariya ve Galile bölgelerinden geçiyordu. <sup>12</sup> Bir köye girdiğinde uzakta duran cüzamlı O’nu karşıladı. <sup>13</sup> “Efendimiz, Yeşua, bize acı!” diye bağırdılar.

<sup>14</sup> Yeşua onları görünce, “Gidin, kendinizi kâhinlere gösterin” dedi. Adamlar yolda giderken cüzamdan temizlendiler. <sup>15</sup> İçlerinden biri iyileştiğini görünce yüksek sesle Tanrı’yı yücelterek geri döndü. <sup>16</sup> Yüzüstü Yeşua’nın ayaklarına kapanıp O’na teşekkür etti. Bu adam bir Samariyalı’ydı. <sup>17</sup> Yeşua, “On kişi iyileşmedi mi? Öbür dokuzu nerede?” diye sordu. <sup>18</sup> “Tanrı’yı yüceltmek için bu yabancından başka geri dönen olmadı mı?” <sup>19</sup> Sonra ona, “Kalk, yoluna git, imanını seni iyileştirdi” dedi.

<sup>20</sup> “Ferisiler Tanrı’nın Krallığı ne zaman gelecek?” diye sordular. Yeşua onlara, “Tanrı’nın Krallığı gözle görünür biçimde gelmez” dedi. <sup>21</sup> “İnsanlar da bak, ‘İşte burada!’ ya da ‘İşte şurada!’ diyemezler. Çünkü Tanrı’nın Krallığı içindedir.”

<sup>22</sup> Yeşua öğrencilerine şöyle dedi: “İnsanoğlu’nun günlerinden birini görmek için özlem duyacağınız günler geliyor. Ama görmeyeceksiniz. <sup>23</sup> İnsanlar size, ‘Bakın, işte burada, işte şurada!’ diyecekler. Gitmeyin, peşlerine düşmeyin. <sup>24</sup> Şimşek çaktığında

göğü bir ucundan öbür ucuna dek şavkıyla nasıl aydınlatırsa, İnsanoğlu da kendi gününde öyle olacaktır. <sup>25</sup> Ama önce O'nun çok acı çekmesi ve bu kuşak tarafından reddedilmesi gerekiyor. <sup>26</sup> Noah'un günlerinde nasıl olduysa, İnsanoğlu'nun günlerinde de öyle olacak. <sup>27</sup> Noah'ın gemiye bindiği güne dek hepsi yiyor, içiyor, evleniyor, evlendiriliyordu. Sonra tufan gelip hepsini yok etti. <sup>28</sup> Lut'un günlerinde de durum aynıydı. İnsanlar yiyip içiyor, satın alıyor, tohum ekiyor, ev yapıyorlardı. <sup>29</sup> Ama Lut'un Sodom'dan çıktığı gün, gökten ateş ve kükürt yağdı ve hepsini yok etti. <sup>30</sup> İnsanoğlu'nun ortaya çıkacağı gün de böyle olacaktır. <sup>31</sup> O gün damda olup da malları evde bulunan, onları almak için aşağı inmesin. Tarlada olan da geri dönmessin. <sup>32</sup> Lut'un karısının başına gelenleri hatırlayın! <sup>33</sup> Yaşamını kurtarmak isteyen onu yitirecek, yaşamını yitiren ise onu koruyup saklayacaktır. <sup>34</sup> Size şunu söyleyeyim, o gece bir yatakta bulunan iki kişiden biri alınacak, öteki bırakılacak. <sup>35-36</sup> Değirmende birlikte buğday öğüten iki kadından biri alınacak, öteki bırakılacak.”

<sup>37</sup> Öğrenciler O'na, “Bunlar nerede olacak, Efendimiz?” diye sordular. Yeşua, “Leş neredeyse, akbalar da orada toplanacak” dedi.

## 18

<sup>1</sup> Ayrıca Yeşua öğrencilerine, hiç vazgeçmeden, sürekli dua etmeleri gerektiğine dair şu benzetmeyi anlattı: <sup>2</sup> “Bir kentte Tanrı'dan korkmayan, insana saygı duymayan bir yargıç vardı. <sup>3</sup> Yine o kentte yaşayan dul bir kadın vardı.

İkide bir yargıca gelip, 'Davalımdan hakkımı al!' diyordu. <sup>4</sup> Yargıç bir süre duyarsız kaldıysa da, sonra kendi kendine, 'Her ne kadar Tanrı'dan korkmaz, insana saygı duymasam da, <sup>5</sup> beni sürekli rahatsız eden bu kadının hakkını alacağım. Yoksa beni canımdan bezdirecek' dedi."

<sup>6</sup> Efendi şöyle dedi: "Adaletsiz yargıcın ne dediğini dinleyin. <sup>7</sup> Tanrı da, gece gündüz kendisine yakaran seçilmişlerinin öcünü almayacak mı? Sabrını ne vakte kadar sürdürecektir? <sup>8</sup> Size şunu söyleyeyim, onların öcünü çarçabuk alacaktır. Yine de İnsanoğlu geldiği zaman, acaba yeryüzünde iman bulacak mı?"

<sup>9</sup> Yeşua şu benzetmeyi kendi doğruluklarına güvenip diğerlerini hor gören bazı kişilere de söyledi: <sup>10</sup> "İki adam dua etmek için tapınağa geldi. Bunlardan biri Ferisi, diğeri ise vergi görevlisiydi. <sup>11</sup> Ferisi ayağa kalkıp kendi kendine şöyle dua etti: 'Tanrım, diğer insanlar- soyguncular, hak yiyenler, zina edenler- şu vergi görevlisi gibi olmadığım için sana şükrediyorum. <sup>12</sup> Haftada iki gün oruç tutuyor, tüm kazancımın ondalığını veriyorum.' <sup>13</sup> Ama vergi görevlisi, uzakta durup başını bile göğe kaldırmak istemedi. 'Tanrım, ben günahkâra, merhamet et!' diyerek göğsünü dövdü. <sup>14</sup> Size şunu söyleyeyim, aklanmış olarak evine dönen Ferisi değil, bu adamdı. Çünkü kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan ise yüceltilecektir."

<sup>15</sup> Yeşua'nın yanına dokunması için bebekleri bile getiriyorlardı. Ama öğrenciler bunu görünce onları azarladılar. <sup>16</sup> Yeşua onları çağırıp, "Bırakın çocukları, bana gelsinler, onlara engel olmayın!"



Çünkü Tanrı'nın Krallığı böylelerindedir. <sup>17</sup> Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Krallığı'nı küçük bir çocuk gibi kabul etmeyen, bu egemenliğe asla girmeyecektir.”

<sup>18</sup> İleri gelenlerden birisi Yeşua'ya, “İyi Öğretmenim, sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmalıyım?” diye sordu.

<sup>19</sup> Yeşua ona, “Bana neden iyi diyorsun? İyi olan yalnız biri var, O da Tanrı'dır. <sup>20</sup> Buyrukları biliyorsun: ‘Zina etmeyeceksin’, ‘Adam öldürmeyeceksin’, ‘Çalmayacaksın’, ‘Yalan yere tanıklık etmeyeceksin’, ‘Babana ve annene saygı göstereceksin’ ” dedi.

<sup>21</sup> “Tüm bunları gençliğimden beri uyguluyorum” dedi.

<sup>22</sup> Yeşua bunu duyunca ona, “Hâlâ bir eksiğin var. Sahip olduğun her şeyi sat, yoksullara dağıt. O zaman gökte hazinen olur. Sonra gel, beni takip et” dedi.

<sup>23</sup> Adam bunları duyunca çok üzüldü, çünkü çok varlıklıydı.

<sup>24</sup> Yeşua onun çok üzüldüğünü görünce, “Zenginlerin Tanrı Krallığı'na girmesi ne kadar zor! <sup>25</sup> Çünkü devenin iğne deliğinden geçmesi, varlıklı bir adamın Tanrı Krallığı'na girmesinden daha kolaydır” dedi.

<sup>26</sup> Bunu duyanlar, “Öyleyse kim kurtulabilir?” dediler.

<sup>27</sup> Yeşua, “İnsanlar için mümkün olmayan şeyler, Tanrı için mümkündür” dedi.

<sup>28</sup> Petrus, “Bak, biz her şeyimizi bırakıp senin ardından geldik” dedi.

29-30 Onlara şöyle dedi: “Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı’nın Egemenliği uğruna evini, karısını, kardeşlerini, ana-babasını ya da çocuklarını bırakıp da bu çağda bunların kat kat fazlasına ve gelecek dünyada sonsuz yaşama kavuşmayacak hiç kimse yoktur” dedi.

31 Yeşua Onikiler’i bir kenara çekip onlara şöyle dedi: “İşte, Yeruşalem’e gidiyoruz. Peygamberler aracılığıyla İnsanoğlu hakkında yazılanların hepsi gerçekleşecek. 32 Çünkü O, öteki ulusların eline teslim edilecek. O’nunla alay edip aşağılayacaklar, üzerine tükürecekler. 33 O’nu kırbaçlayıp öldürecekler. O üçüncü gün dirilecek.”

34 Öğrenciler bu sözlerin ne anlama geldiğini anlamadılar. Sözün anlamı onlardan gizlenmiş olduğu için kavrayamıyorlardı. 35 Yeşua Yeriha’ya yaklaşırken, kör bir adam yol kenarında oturmuş dileniyordu.

36 Yanından geçen kalabalığın sesini duyunca, “Ne oluyor?” diye sordu.

37 Ona Nasıralı Yeşua’nın geçtiğini söylediler. 38 Adam, “Ey David Oğlu Yeşua, halime acı!” diye bağırdı. 39 Önden gidenler susması için onu azarladılar. Ama o bu sefer daha da çok, “Ey David Oğlu, halime acı!” diyerek bağırdı.

40 Yeşua durdu ve adamın kendisine getirilmesini buyurdu. Adam yaklaşınca Yeşua, 41 “Senin için ne yapmamı istiyorsun?” diye sordu.

O da, “Efendimiz, gözlerim yeniden görsün” dedi.

42 Yeşua ona, “Gözlerin görsün. İmanın seni iyileştirdi” dedi.

43 Adam o anda yeniden görmeye başladı. Tanrı'yı yücelterek Yeşua'nın ardından gitti. Bunu gören herkes Tanrı'yı yüceltti.

## 19

1 Yeşua Yeriha'ya girdi. 2 Orada Zakkay adında zengin bir adam vardı. Kendisi vergi görevlilerinin başıydı. 3 Zakkay, Yeşua'nın nasıl biri olduğunu görmek istiyor, ama kısa boylu olduğu için kalabalıktan dolayı göremiyordu. 4 Yeşua'yı görebilmek için koşup bir incir ağacına tırmandı. Çünkü Yeşua onun bulunduğu yerden geçecekti. 5 Yeşua oraya geldiğinde başını kaldırıp onu gördü. O'na, "Zakkay, aşağıya in! Çünkü bugün senin evinde kalmam gerekiyor" dedi. 6 Zakkay çabucak aşağı indi ve sevinçle Yeşua'yı evinde ağırladı. 7 Bunu gören herkes söylenmeye başladı: "Gidip bir günahkâra konuk oldu!" dediler.

8 Zakkay ayağa kalkıp Efendi'ye şöyle dedi: "İşte, Efendimiz, malımın yarısını yoksullara veriyorum. Birinden haksız yere bir şey aldıysam, dört katını geri veririm."

9 Yeşua ona, "Bugün bu eve kurtuluş geldi. Çünkü o da Avraham'ın oğludur. 10 Çünkü İnsanoğlu kaybolanı arayıp kurtarmak için geldi" dedi.

11 Onlar bu sözleri dinlerken, Yeşua bir benzetmeyle konuşmasını sürdürdü. Çünkü Yeruşalem'e yakın olduklarından onlar Tanrı'nın Krallığı'nın ortaya çıkmak üzere olduğunu sanıyorlardı. 12 Bu nedenle Yeşua şöyle dedi: "Soylu bir adam, kral atanıp dönmek için uzak bir ülkeye gitti. 13 Ayrılmadan önce on hizmetkârını

çağırıp onlara birer mina para verdi. ‘Ben geri gelinceye dek bu paraları işletin’ dedi. <sup>14</sup> Ama ülke halkı adamdan nefret ediyordu. Peşinden elçiler gönderip, ‘Biz bu adamın başımıza kral olmasını istemiyoruz’ dediler.

<sup>15</sup> “Soylu adam kral atanıp geri döndüğünde, parayı vermiş olduğu hizmetkârları yanına çağırıp parasıyla ne kazandıkları öğrenmek istedi. <sup>16</sup> Birincisi, ‘Efendimiz, senin bir minan on mina daha kazandı’ diyerek önüne geldi.”

<sup>17</sup> “Efendisi ona, ‘Aferin, iyi hizmetkâr! Az şeyde güvenilir olduğunu gösterdin bu nedenle, on kent üzerinde yetkili olacaksın.’ ”

<sup>18</sup> “İkincisi, ‘Efendimiz, senin bir minan beş mina daha kazandı’ diyerek efendisinin önüne geldi.”

<sup>19</sup> “Efendisi ona, ‘Sen de beş kent üzerinde yetkili olacaksın.’ <sup>20</sup> Bir başka hizmetkâr gelip, ‘Efendimiz, işte, mendile sarıp sakladığım minan. <sup>21</sup> Çünkü senden korktum. Sert bir adamsın. Koymadığımı toplar, ekmediğini biçersin.’ ”

<sup>22</sup> “Efendisi ona, ‘Ey kötü hizmetkâr, seni kendi sözünle yargılayacağım! Demek koymadığımı toplayan, ekmediğimi biçen sert bir adam olduğumu biliyordun. <sup>23</sup> O halde neden paramı faize vermedin? Hiç olmazsa onu faiziyle geri alırdım.’ <sup>24</sup> Yanında duranlara, ‘Elindeki minayı ondan alın ve on minası olana verin’ dedi.”

<sup>25</sup> “Ona, ‘Ama efendimiz, onun zaten on minası var’ dediler. <sup>26</sup> ‘Size şunu söyleyeyim, kimde varsa, ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, elindeki bile alınacaktır. <sup>27</sup> Ama üzerlerine kral olmamı istemeyen bu düşmanlarıma gelince, onları

**buraya getirin ve önümde öldürün.’ ”** <sup>28</sup> Yeşua bunları söyledikten sonra ilerleyip Yeruşalem’e gitti.

<sup>29</sup> Yeşua, Zeytin Dağı’nın eteğinde bulunan Beyt-faci ile Beytanya’ya yaklaştığında iki öğrencisini önden gönderdi. <sup>30</sup> Onlara, **“Karşı taraftaki köye gidin, oraya varır varmaz, üzerine henüz hiç kimenin binmediği, bağlı bir sığa bulacaksınız. Onu çözüp getirin. ”** <sup>31</sup> Eğer biri size, **‘Onu neden çözüyorsun?’ diye sorarsa, ‘Efendi’nin ihtiyacı var’ diyeceksiniz”** dedi.

<sup>32</sup> Gönderilenler gittiler ve her şeyi Yeşua’nın kendilerine söylediği gibi buldular. <sup>33</sup> Sıpayı çözerken, sahipleri onlara, **“Sıpayı neden çözüyorsunuz?”** dediler. <sup>34</sup> Onlar da, **“Efendi’nin ona ihtiyacı var”** dediler. <sup>35</sup> Sonra sıpayı alıp Yeşua’ya getirdiler. Kendi giysilerini sıpanın üzerine yayarak Yeşua’yı üstüne bindirdiler. <sup>36</sup> Yeşua ilerlerken halk, giysilerini yola serdi. <sup>37</sup> Yeşua Zeytin Dağı’nın alt yamacına yaklaştığında, öğrencilerin tümü, görmüş oldukları bütün mucizelerden dolayı, sevinçle haykırarak Tanrı’ya övgüler sundular.

<sup>38</sup> **“Efendi’nin adıyla gelen Kral’a övgüler olsun! Gökte esenlik, en yücelerde yücelik olsun!”** dediler.

<sup>39</sup> Kalabalıktan bazı Ferisiler Yeşua’ya, **“Öğretmen, öğrencilerini azarla!”** dediler.

<sup>40</sup> Yeşua onlara, **“Size şunu söyleyeyim, eğer bunlar susarsa, taşlar bağıracaktır!”** diye yanıtladı.

<sup>41</sup> Yeşua yaklaşıp, kenti görünce onun için ağladı, <sup>42</sup> **“Keşke bugün sen de esenliğe giden yolu bilseydin! Ama şimdi onlar gözlerinden gizleniyor. ”** <sup>43</sup> Çünkü öyle günler gelecek ki,

düşmanların çevrende siper kurup seni kuşatacaklar, her yandan sıkıştıracaklar. <sup>44</sup> Seni de çocuklarını de yere serecek. Sende taş üstünde taş bırakmayacaklar. Çünkü Tanrı'nın sana yardım için geldiği zamanı bilmedin.”

<sup>45</sup> Yeşua tapınağa girip oradaki satıcıları kovmaya başladı. <sup>46</sup> Onlara, “‘Evim dua evidir’ diye yazılmıştır, ama siz onu haydut yatağına çevirdiniz!”

<sup>47</sup> Yeşua her gün tapınakta öğretiyordu. Başkâhinler, yazıcılar ve halkın ileri gelenleri ise O'nu yok etmenin bir yolunu arıyordu. <sup>48</sup> Bunu nasıl yapacaklarını bilemiyorlardı. Çünkü bütün halk O'nu büyük bir ilgiyle dinliyordu.

## 20

<sup>1</sup> O günlerden birinde, Yeşua tapınakta halka öğretip Müjde'yi duyururken, başkâhinler ve yazıcılar, ileri gelenlerle birlikte O'na geldiler. <sup>2</sup> O'na, “Söyle bakalım bize, bunları hangi yetkiyle yapıyorsun? Bu yetkiyi sana kim verdi?” diye sordular.

<sup>3</sup> Yeşua onlara şöyle karşılık verdi: “Ben de size bir soru soracağım. Söleyin bana, <sup>4</sup> Yuhanna'nın vaftiz etme yetkisi nereden geldi? Gökten mi, yoksa insanlardan mı?”

<sup>5</sup> Kendi aralarında şöyle tartıştılar: “‘Gökten’ dersek, ‘Ona neden inanmadınız?’ diyecek. <sup>6</sup> Ama ‘İnsanlardan’ dersek, bütün halk bizi taşlayacak. Çünkü Yuhanna'nın peygamber olduğuna inanmışlardır.” <sup>7</sup> Bunun üzerine, nereden olduğunu bilmediklerini söylediler.

<sup>8</sup> Yeşua da onlara, “Öyleyse ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim” dedi.

<sup>9</sup> Yeşua halka şu benzetmeyi anlatmaya başladı. “Bir adam bir bağ dikti ve onu bağcılara kiralayıp uzun bir süreliğine başka bir ülkeye gitti. <sup>10</sup> Bağ bozumunda bağın ürününden payına düşeni alması için kiracılara bir hizmetkârını gönderdi. Ama kiracılar onu dövüp eli boş gönderdiler. <sup>11</sup> Bağ sahibi başka bir hizmetkâr daha gönderdi. Kiracılar onu da aynı şekilde dövdüler, aşağıladılar ve eli boş gönderdiler. <sup>12</sup> Adam bir üçüncüsünü daha gönderdi. Kiracılar onu da hırpalayıp kovdular. <sup>13</sup> Bunun üzerine bağın sahibi, ‘Ne yapmam? Bari sevgili oğlumı göndereyim. Belki ona saygı gösterirler’ dedi.”

<sup>14</sup> “Ama kiracılar onu görünce, ‘Mirasçı budur. Gelin onu öldürelim de mirasına konalım’ dediler. <sup>15</sup> Sonra onu bağdan dışarı atıp öldürdüler. Öyleyse bağın efendisi şimdi onlara ne yapacak? <sup>16</sup> Gelip bu kiracıları yok edecek ve bağı da başkalarına verecek.”

Bunu duyan halk, “Asla, Tanrı korusun!” dediler.

<sup>17</sup> Yeşua onların gözlerinin içine baktı ve şöyle dedi: “Öyleyse yazılmış olan şu sözün anlamı nedir? ‘Yapıcıların reddettiği taş, Köşenin baş taşı oldu.’

<sup>18</sup> O taşın üzerine düşen herkes parçalanacak.

Taş da kimin üstüne düşerse onu ezip toz edecek.”

<sup>19</sup> Yeşua’nın bu benzetmeyi kendilerine karşı söylediğini farkedenden başkâhinler ve yazıcılar tam o sırada O’nu yakalamak istediler ama halkın tepkisinden çekindiler. <sup>20</sup> Yeşua’yı dikkatlice gözlüyorlardı. Niyetleri, O’nu kendi sözleriyle tuzığa düşürüp valinin yetki ve yargısına teslim

etmekti. Bu yönde kendilerine dürüst süsü veren bazı muhbirler gönderdiler. <sup>21</sup> Bunlar gelip Yeşua'ya, “Öğretmenimiz, senin doğruyu söyleyip öğrettiğini, kimseyi kayırmadan Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini biliyoruz. <sup>22</sup> Söyle bize Sezar'a vergi vermemiz Yasa'ya uygun mudur, değil midir?” diye sordular.

<sup>23</sup> Ama onların kurnazlığını bilen Yeşua, “**Beni neden sınıyorsunuz?**”

<sup>24</sup> **Bana bir dinar gösterin. Üzerinde kimin resmi ve yazısı var?”** dedi.

“Sezar'ın” diye yanıtladılar.

<sup>25</sup> Bunun üzerine Yeşua, “**Öyleyse Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin**” dedi.

<sup>26</sup> O'nu halkın önünde kendi sözleriyle tuzağa düşüremediler. Yeşua'nın vermiş olduğu yanıt onları şaşırtmış ve susturmuştu. <sup>27</sup> Ölümünden sonra dirilişi inkâr eden Sadukiler'den bazıları Yeşua'ya geldi. <sup>28</sup> O'na şunu sordular: “Öğretmenimiz, Moşe bize, ‘bir adamın evli kardeşi çocuksuz ölürse, adam ölenin karısını alıp soyunu devam ettirsin’ diye buyurmuştur. <sup>29</sup> Bu nedenle yedi kardeş vardı. İlki bir eş aldı ve çocuksuz öldü. <sup>30</sup> İkincisi de onu eş olarak aldı ve çocuksuz öldü. <sup>31</sup> Üçüncüsü de onu aldı ve aynı şekilde kardeşlerin yedisi de çocuk bırakmadan öldü. <sup>32</sup> Daha sonra kadın da öldü. <sup>33</sup> Diriliş gününde bu kadın hangisinin karısı olacak? Çünkü yedisi de onunla evlendi.”

<sup>34</sup> Yeşua onlara şöyle dedi: “**Bu çağın insanları evlenir ve evlendirilir.**”

<sup>35</sup> **Ama ölülerin dirilişine layık görülen gelecek çağ insanları ne evlenirler, ne de evlendirilirler.**



<sup>36</sup> Artık ölmezler. Çünkü melekler gibidirler ve dirilişin çocukları olarak Tanrı'nın çocuklarıdır.

<sup>37</sup> Moşe bile alevlenen çalıda, 'Avraham'ın Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakov'un Tanrısı' deyimiyle ölülerin dirileceğini belirtmiştir. <sup>38</sup> Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısı'dır. Çünkü O'na göre bütün insanlar diridir."

<sup>39</sup> Yazıcılardan bazıları, "Öğretmenimiz, güzel konuştun" diye yanıtladı.

<sup>40</sup> Bundan sonra O'na daha fazla soru sormaya cesaret edemediler.

<sup>41</sup> Yeşua onlara şöyle dedi: "Neden Mesih için David'in Oğlu olduğunu söylüyorlar? <sup>42</sup> Çünkü David'in kendisi Mezmurlar Kitabı'nda şöyle diyor:

'Efendi Efendim'e dedi ki, Sağımda otur,

<sup>43</sup> Ta ki düşmanlarını ayaklarının altına serinceye dek.'"

<sup>44</sup> "Eğer David O'na Efendi diyorsa, O nasıl David'in Oğlu olabilir?"

<sup>45</sup> Bütün halk dinlerken Yeşua öğrencilerine şöyle dedi: <sup>46</sup> "Uzun kaftanlar içinde dolaşmaktan hoşlanan, çarşı meydanlarında selamlanmaya, havralarda en iyi koltuklara oturmaya bayılan, ziyafetlerde başköşelere kurulmayı seven yazıcılardan sakının. <sup>47</sup> Dul kadınların evlerine konan, gösteriş için uzun dualar eden bu kişilerin cezası daha ağır olacaktır."

## 21

<sup>1</sup> Yeşua başını kaldırıncaya, tapınağın bağış kutusuna bağışlarını koyan zenginleri gördü. <sup>2</sup>Yoksul bir dul kadının da iki küçük bakır para attığını

gördü. <sup>3</sup> Yeşua, “Size gerçeği söyleyeyim, bu yoksul dul kadın herkesten daha çok verdi. <sup>4</sup> Çünkü ötekilerin hepsi zenginliklerinden artanı Tanrı’ya sundu” dedi. “Ama bu kadın ise yoksulluğuna rağmen, geçimi için elinde ne varsa onu verdi.”

<sup>5</sup> Bazıları tapınağın nasıl güzel taşlarla ve sunularla süslenmiş olduğundan söz ediyordu. <sup>6</sup> Yeşua, “Gördüğünüz bu şeylere gelince, öyle günler gelecek ki, burada taş üstünde taş kalmayacak. Yıkılmadık bir şey bırakılmayacak” dedi.

<sup>7</sup> Kendisine, “Öğretmenimiz, peki bu olaylar ne zaman olacak?” diye sordular. “Bunların gerçekleşmek üzere olduğunu gösteren işaret ne olacak?”

<sup>8</sup> Yeşua, “Dikkat edin, kimse sizi kandırmasın!” dedi. “Çünkü birçokları, ‘Ben O’yum’ ve ‘Zamanı geldi’ diyerek benim adımla gelecekler. Onların peşinden gitmeyin. <sup>9</sup> Savaş ve kargaşa haberleri duyduğunuzda korkmayın. Çünkü önce bunların olması gerek, ama son hemen gelmeyecek.”

<sup>10</sup> Sonra onlara, “Ulus ulusa, devlet devlete karşı ayaklanacak. <sup>11</sup> Çeşitli yerlerde büyük depremler, kıtlıklar ve salgın hastalıklar olacak. Gökte korkunç olaylar, olağanüstü belirtiler olacak. <sup>12</sup> Ama bütün bunlardan önce, sizi yakalayıp, zulmedecekler. Sizi havralara teslim edip zindanlara atacaklar. Benim adımdan ötürü sizi kralların ve valilerin önüne çıkaracaklar. <sup>13</sup> Bu olaylar tanıklık etmenize olanak sağlayacak. <sup>14</sup> Bu nedenle, nasıl yanıt vereceğinizi önceden düşünmemek konusunda kararlı olun. <sup>15</sup> Çünkü size karşı çıkanların hiçbirinin direnemeyeceği türden size bir konuşma yeteneği ve bilgelik vereceğim. <sup>16</sup> Anne babanız, kardeşleriniz,

akrabalarınız ve dostlarınız tarafından bile ele verileceksiniz. Bazılarınızın ölümüne sebep olacaklar.

<sup>17</sup> Adıma olan sadakatınızdan ötürü herkes sizden nefret edecek. <sup>18</sup> Nitekim, başınızdaki saçlardan bir tel bile yok olmayacaktır.”

<sup>19</sup> “Dayanmakla yaşamınızı kazanacaksınız.”

<sup>20</sup> “Yeruşalem’in ordular tarafından kuşatıldığını gördüğünüzde, bilin ki, yıkım vakti yakındır. <sup>21</sup> O zaman Yahudiye’de olanlar dağlara kaçsın. Kentin içinde olanlar dışarı çıksın. Kırdakiler kente geri dönmessin.

<sup>22</sup> Çünkü o günler, yazılmış olan her şeyin yerine geleceği oç alma günleridir. <sup>23</sup> O günlerde gebe olan, çocuk emzirenlerin vay haline! Çünkü ülkede büyük sıkıntı olacak ve bu halk gazaba uğrayacaktır.

<sup>24</sup> Kılıçtan geçirilip, bütün uluslara tutsak olarak sürülecek. Yeruşalem, Yahudi olmayanların zamanları doluncaya kadar, Yahudi olmayanların ayakları altında çıgnenecektir. <sup>25</sup> Güneşte, ayda ve yıldızlarda belirtiler olacak. Yeryüzündeki uluslar denizin ve dalgaların uğultusundan şaşkına dönüp dehşet içinde kalacak. <sup>26</sup> Dünyanın başına gelecek felekteleri bekleyen insanlar korkudan bayılacak. Çünkü göksel güçler sarsılacak. <sup>27</sup> O zaman İnsanoğlu’nun bulut içinde güç ve büyük görkemle geldiğini görecekler. <sup>28</sup> Ama bu olaylar olmaya başlayınca, yukarı bakın ve başınızı kaldırın, çünkü kurtuluşunuz yakındır.”

<sup>29</sup> Yeşua onlara şu benzetmeyi anlattı: “İncir ağacına ve bütün ağaçlara bakın. <sup>30</sup> Tomurcuklandıklarında, yazın yakın olduğunu kendiliğinizden bilirsiniz. <sup>31</sup> Aynı şekilde, bu olayların gerçekleştiğini gördüğünüzde, Tanrı’nın

Krallığı'nın yakın olduğunu bilin. <sup>32</sup> Size doğrusunu söyleyeyim, bu olayların tümü yerine gelinceye dek bu nesil yok olmayacak. <sup>33</sup> Gök ve yer ortadan kalkacak, ama benim sözlerim hiçbir şekilde ortadan kalkmayacaktır.”

<sup>34</sup> “Öyleyse kendinize dikkat edin! Yoksa yüreğiniz sefahat, sarhoşluk ve bu yaşamın kaygılarıyla dolar ve o gün ansızın başınıza gelir.

<sup>35</sup> Çünkü o gün yeryüzünde yaşayan herkesin üzerine bir tuzak gibi gelecektir. <sup>36</sup> Bu nedenle, gerçekleşecek tüm bu olaylardan kurtulabilmek ve İnsanoğlu'nun önünde durabilmek için her an uyanık kalıp dua edin.”

<sup>37</sup> Yeşua gündüzleri tapınakta öğretiyor, geceleri Zeytin Dağı'na çekilip orada sabahlıyordu. <sup>38</sup> Bütün halk sabah erkenden O'nu dinlemek için tapınağa akın ediyordu.

## 22

<sup>1</sup> Pesah denilen Mayasız Ekmek Bayramı yaklaşıyordu. <sup>2</sup> Başkâhinlerle yazıcılar, Yeşua'yı öldürmenin bir yolunu arıyor ama halktan da korkuyorlardı. <sup>3</sup> Şeytan, Onikiler'den biri olup İskariot olarak bilinen Yahuda'nın içine girdi. <sup>4</sup> Yahuda gidip başkâhinlerle ve tapınak koruyucularının komutanlarıyla Yeşua'yı nasıl onların eline teslim edeceğini görüştü. <sup>5</sup> Onlar memnun oldular ve kendisine para vermeyi kabul ettiler. <sup>6</sup> Bunu kabul eden Yahuda, ortalığın تنها olduğu bir zamanda Yeşua'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı. <sup>7</sup> Pesah kurbanının kesilmesi gereken Mayasız Ekmek Günü geldi.

8 Yeşua, Petrus'la Yuhanna'yı, “Gidin Pesah yemeğini birlikte yiyebilmemiz için hazırlık yapın” diyerek önden gönderdi.

9 Ona, “Nerede hazırlık yapmamızı istersin?” diye sordular.

10 Onlara şöyle dedi: “Kente girdiğinizde, testiyle su taşıyan bir adam karşınıza çıkacak. Adamı gideceği eve kadar takip edin. 11 Evin sahibine şöyle deyin: ‘Öğretmen size, öğrencilerimle birlikte Pesah yemeğini yiyebileceğim misafir odası nerede?’ diye soruyor.’ 12 Size üst katta, döşenmiş büyük bir oda gösterecek. Hazırlıkları orada yapın.”

13 Öğrenciler gittiklerinde, her şeyi Yeşua'nın kendilerine söylemiş olduğu gibi buldular ve Pesah yemeğini hazırladılar. 14 Vakit gelince Yeşua on iki elçisiyle birlikte sofraya oturdu. 15 Yeşua onlara, “Ben acı çekmeden önce bu Pesah yemeğini sizinle birlikte yemeyi çok istedim” dedi. 16 “Size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Krallığı'nda yetkinliğe erişene dek, Pesah yemeğini artık bir daha kesinlikle yemeyeceğim.”

17 Sonra bir kâse aldı ve şükrettikten sonra, “Bunu alın ve aranızda paylaşın” dedi. 18 “Size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Krallığı gelene dek asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim.”

19 Sonra eline ekmek aldı. Şükrettikten sonra böldü ve onlara vererek, “Bu sizin uğrunuza verilen benim bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın” dedi. 20 Aynı şekilde, akşam yemeğinden sonra kâseyi alarak şöyle dedi: “Bu kâse sizin için dökülen kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır.

21 Ama işte, bana ihanet edenin eli benimle birlikte sofradadır. 22 İnsanoğlu, kendisi için belirlenmiş olan yoldan gidiyor. Ama O'na ihanet eden adamın vay haline!”

23 Elçiler böyle bir şeyi kimin yapabileceğini kendi aralarında tartışmaya başladılar. 24 Ayrıca aralarında, hangisinin daha büyük olduğu konusunda da bir anlaşmazlık çıktı. 25 Yeşua onlara şöyle dedi: “Ulusların kralları kendi ulusları üzerinde egemen kesilirler. Yöneticileri de kendilerine, iyiliksever unvanını yakıştırırlar. 26 Ama siz böyle olmayacaksınız. Tam tersine aranızda en büyük olan, en küçük gibi olsun. Yöneten de hizmet eden gibi olsun. 27 Kim daha büyük, sofrada oturan mı, hizmet eden mi? Sofrada oturan değil mi? Ama ben hizmet eden biri gibi aranızdayım. 28 Sizler denendiğim zamanlarda benimle birlikte dayanmış olanlarsınız. 29 Babam'ın bana verdiği gibi ben de size bir krallık veriyorum. 30 Öyle ki, krallığımda soframda yiyip içesiniz. Tahtlarda oturup İsrail'in on iki oymağını yargılayasınız.”

31 Efendi şöyle dedi: “Simon, Simon, bakın, Şeytan sizleri buğday gibi kalburdan geçirmek için izin almıştır. 32 Ben imanın dayansın diye senin için dua ettim. Sen de geri döndüğünde kardeşlerine destek ol.”

33 Simon Yeşua'ya, “Efendimiz, seninle birlikte zindana da, ölüme de hazırım” dedi.

34 Yeşua, “Sana şunu söyleyeyim, Petrus, bugün horoz ötmeden önce, beni tanıdığını üç kez inkâr edeceksin” dedi.

**35** Onlara, “Ben sizi kesesiz, torbasız ve çarüksüz gönderdiğimde, bir eksiğiniz var mıydı?” diye sordu.

“Hiçbir eksiğimiz yoktu” dediler.

**36** Sonra onlara, “Ama şimdi para kesesi olan da, torbası olan da yanına alsın. Kılıcı olmayan giysisini satıp bir kılıç alsın. **37** Size şunu söyleyeyim, benimle ilgili yazılmış olan şu sözün yerine gelmesi gerekir: ‘O, suçlularla bir sayıldı.’ Benimle ilgili yazılanlar gerçekten gerçekleşiyor” dedi.

**38** “Efendimiz, işte, işte iki kılıç” dediler. O da onlara, “**Yeter artık!**” dedi.

**39** Yeşua dışarı çıktı, her zaman olduğu gibi Zeytin Dağı’na gitti.

Öğrencileri de onu izledi. **40** Oraya varınca onlara, “**Dua edin ki, ayartılmayasınız**” dedi.

**41** Onlardan bir taş atımı kadar uzaklaştı. Orada diz çöküp dua etti.

**42** “Baba, eğer istersen bu kâseyi benden uzaklaştır. Yine de benim isteğim değil, seninki olsun” dedi.

**43** Gökten bir melek Yeşua’ya görünerek O’nu güçlendirdi. **44** Derin bir acı içinde olduğundan daha hararetle dua etti. Teri yere düşen iri kan damlaları gibi toprağa düşüyordu.

**45** Yeşua duadan kalkıp öğrencilerin yanına geldi. Onları kederden uyumuş buldu. **46** Onlara, “**Niçin uyuyorsunuz? Kalkıp dua edin ki saptırılmayasınız**” dedi.

**47** O daha konuşurken bir kalabalık belirdi. Önlerinden Onikiler’den biri, Yahuda yürüyordu. Yahuda öpmek için Yeşua’ya yaklaştı. **48** Yeşua ona,

“Yahuda, İnsanoğlu’nu bir öpücükle mi ele veriyorsun?” dedi.

<sup>49</sup> Yeşua’nın yanındakiler olacakları anlayınca, “Efendimiz, kılıçla vuralım mı?” dediler.

<sup>50</sup> İçlerinden biri başkâhinin hizmetkârına vurduğu gibi sağ kulağını kesti.

<sup>51</sup> Ama Yeşua, “**Bırakın en azından şunu yapayım**” dedi ve sonra hizmetkârın kulağına dokunup onu iyileştirdi. <sup>52</sup> Yeşua kendisini yakalamaya gelen başkâhinlere, tapınak görevlileri ve ileri gelenlere şöyle dedi: “**Neden bir haydutmuşum gibi kılıç ve sopalarla geldiniz?** <sup>53</sup> Her gün tapınakta sizin aranızdaydım, bana el sürmediniz. Ama bu, sizin saatinizdir ve karanlığın egemen olduğu saattir.”

<sup>54</sup> Yeşua’yı yakalayıp başkâhinin evine götürdüler. Petrus onları uzaktan takip ediyordu. <sup>55</sup> Avlunun ortasında ateş yakıp çevresinde oturduklarında, Petrus da onların arasında oturdu. <sup>56</sup> Bir hizmetçi kız ateşin ışığında oturan Petrus’u gördü. Onu dikkatlice süzerek, “Bu adam da O’nunla birlikteydi” dedi

<sup>57</sup> Ama Petrus, “Kadın, O’nu tanımıyorum” diyerek Yeşua’yı inkâr etti.

<sup>58</sup> Bir süre sonra onu gören başka biri, “Sen de onlardansın!” dedi. Ama Petrus, “Değilim, arkadaş!” dedi.

<sup>59</sup> Aradan yaklaşık bir saat geçtikten sonra, yine bir başkası kendinden emin bir tavırla, “Gerçekten bu adam da O’nunla birlikteydi. Çünkü o bir Galileli!” dedi.

<sup>60</sup> Ama Petrus, “Arkadaş, neden söz ettiğini bilmiyorum!” dedi. Tam o sırada Petrus daha konuşurken horoz öttü. <sup>61</sup> Efendi dönüp Petrus’a



baktı. O zaman Petrus Efendi'nin kendisine, **“Horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin”** dediğini hatırladı. <sup>62</sup> Dışarı çıkıp acı acı ağladı.

<sup>63</sup> Yeşua'yı göz altında tutan adamlar O'nunla alay edip O'nu dövdüler.

<sup>64</sup> Gözlerini bağlayıp, “Peygamberlikte bulun bakalım! Sana vuran kim?” diye soruyorlardı.

<sup>65</sup> O'na daha bir sürü aşağılayıcı söz söylediler.

<sup>66</sup> Gün ağarınca, başkâhinler, yazıcılar ve halkın ileri gelenleri toplandılar. Yeşua'yı Kurul'un önüne götürdüler. <sup>67</sup> O'na, “Eğer sen Mesih isen, söyle bize” dediler.

Yeşua onlara, **“Söylesem inanmayacaksınız. <sup>68</sup> Size soru sorsam, kesinlikle yanıtlamayacak, beni bırakmayacaksınız. <sup>69</sup> Bundan böyle İnsanoğlu, kudretli Tanrı'nın sağında oturacaktır”** dedi.

<sup>70</sup> Hepsi, “Öyleyse sen Tanrı'nın Oğlu musun?” dediler. Onlara, **“Söylediğiniz gibi, Ben'im”** dedi.

<sup>71</sup> “Artık daha fazla tanığa ihtiyacımız yok ki! İşte kendi ağzından işittik!” dediler.

## 23

<sup>1</sup> Sonra bütün kurul üyeleri kalkıp Yeşua'yı Pilatus'un önüne götürdüler.

<sup>2</sup> O'nu şöyle suçlamaya başladılar: “Bu adamın ulusumuzu saptırdığını gördük. Sezar'a vergi ödenmesini yasaklıyor, kendisinin de Mesih, bir kral olduğunu söylüyor.”

<sup>3</sup> Pilatus O'na, “Sen Yahudiler'in Kralı mısın?” diye sordu. **“Söylediğin gibidir”** yanıtını verdi.

<sup>4</sup> Pilatus başkâhinlere ve kalabalığa, “Bu adamı suçlamak için hiçbir neden görmüyorum” dedi.

5 Ama onlar ısrarla, “Halkı kıskırtıyor. Yahudiye’nin her yanında öğretisini yaydı. Galile’den başlayıp buralara kadar geldi” dediler. 6 Pilatus, bunu duyunca, “Bu adam Galileli mi?” diye sordu. 7 Yeşua’nın Hirodes’in yönetimi altındaki bölgeden geldiğini öğrenince, O’nu o günlerde Yeruşalem’de bulunan Hirodes’e gönderdi.

8 Hirodes Yeşua’yı görünce çok sevindi. Uzun zamandır O’nu görmek istiyordu, çünkü O’nun hakkında çok şey duymuştu. Yapacağı bir mucizeye tanık olmayı umuyordu. 9 Yeşua’ya bir sürü soru sordu. Ama O hiç yanıt vermedi. 10 Başkâhinlerle yazıcılar ayağa kalkıp Yeşua’yı sert sözlerle suçladı. 11 Hirodes de askerleriyle birlikte O’nu aşağılayıp alay etti. Hirodes O’na gösterişli bir giysi giydirip Pilatus’a geri gönderdi. 12 Önceden birbirlerine düşman olan Hirodes ve Pilatus bu olayla o gün birbirleriyle dost oldular.

13 Pilatus başkâhinleri, yöneticileri ve halkı bir araya topladı. 14 Onlara, “Bu adam halkı yoldan saptırıyor suçlamasıyla bana getirdiniz. İşte, ben de O’nu sizin önünüzde sorguya çektim ve kendisinde öne sürdüğünüz suçlardan hiçbirini bulamadım. 15 Belli ki Hirodes de bir suç bulamamış. Bakın O’nu bize geri gönderdi. O’nun ölüm cezasını gerektiren bir suç işlemediği ortadadır. 16 Bu nedenle O’nu dövdürüp salıvereceğim” dedi.

17 Pilatus’un her Pesah Bayramı’nda onlar için bir kişiyi salıvermesi gerekiyordu. 18 Ama onlar hep bir ağızdan, “Bu adamı ortadan kaldır! Bize Barabba’yı salıver!” diye bağırıyorlardı. 19 Barabba

kentte çıkan bir isyana katılmaktan ve adam öldürmekten hapse atılmıştı.

20 Sonra Yeşua'yı salıvermek isteyen Pilatus onlara yeniden seslendi.

21 Ama onlar ise, "Çarmıha ger! Onu çarmıha ger!" diye bağırmayı sürdürdüler.

22 Üçüncü kez onlara, "Neden? Bu adam ne kötülük yaptı ki? O'nda ölüm cezasını gerektiren bir suç bulamadım. Bu nedenle O'nu dövdürüp serbest bırakacağım" dedi. 23 Ama onlar çarmıha gerilmesini isteyerek yüksek sesle bağıldılar. Sonunda halkın ve başkâhinlerin sesleri baskın çıktı. 24 Pilatus, istediklerinin yapılmasına karar verdi. 25 İsyân ve adam öldürmekten hapse atılan, onların istediği kişiyi salıverdi. Ama Yeşua'yı onlara teslim etti.

26 Yeşua'yı götürürken, Kireneli Simon adında bir adam kırdan dönüyordu. Onu Yeşua'nın çarmıhını taşıması için yakaladılar. Çarmıhı sırtına yükleyip Yeşua'nın ardından yürüttüler. 27 Halktan büyük bir topluluk Yeşua'nın ardından gidiyordu. Yas tutan ve O'nun için ağıt yakan kadınlar da bunların arasındaydı. 28 Yeşua onlara dönerek, "Ey Yerusâlem kızları, benim için ağlamayın, kendiniz ve çocuklarınız için ağlayın. 29 Çünkü işte, öyle günler gelecek ki, 'Kısır kadınlara, hiç doğurmamış rahimlere, emzirmemiş memelere ne mutlu!' diyecekler.

30 O zaman dağlara, 'Üzerimize düşün' ve tepelere, 'Bizi örtün' demeye başlayacaklar. 31 Bunları yaş ağaca yaparlarsa, kuruya neler yapmazlar?" dedi.

<sup>32</sup> Ayrıca Yeşua'yla birlikte idam edilmek üzere iki suçlu daha götürülüyordu. <sup>33</sup> “Kafatası” denilen yere geldiklerinde Yeşua'yı, biri sağında diğeri solunda olmak üzere iki suçluyla birlikte çarmıha gerdiler.

<sup>34</sup> Yeşua, “Baba, onları bağışla, çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar” dedi.

Kura çekip O'nun giysilerini aralarında paylaştılar. <sup>35</sup> Halk durmuş izliyordu. Yanlarındaki yöneticiler O'nunla alay ederek, “Başkalarını kurtardı. Eğer gerçekten Tanrı'nın Mesih'i, seçilmiş kişiye kendini kurtarsın bakalım!” diyorlardı.

<sup>36</sup> Askerler de O'nunla alay ettiler, yanına gelip sirke verdiler. <sup>37</sup> “Eğer Yahudiler'in Kralı isen, kendini kurtar!” dediler.

<sup>38</sup> Başının üzerinde Grekçe, Latince ve İbranice harflerle yazılmış şu yafta vardı: “YAHUDİLER'İN KRALI BUDUR.”

<sup>39</sup> Çarmıha asılan suçlulardan biri, “Eğer Mesih isen, kendini de bizi de kurtar!” diyerek O'na hakaret etti.

<sup>40</sup> Ama diğeri suçlu onu azarladı. “Sende Tanrı korkusu yok mu? Sen de aynı cezayı çekiyorsun.

<sup>41</sup> Biz gerçekten hak etmiş olduğumuz cezayı çekiyor, yaptıklarımızın karşılığını alıyoruz. Ama bu adam hiçbir kötülük yapmadı” dedi. <sup>42</sup> Sonra Yeşua'ya, “Efendimiz, krallığına girdiğinde beni hatırla” dedi.

<sup>43</sup> Yeşua ona, “Sana doğrusunu söyleyeyim, bugün sen benimle birlikte cennette olacaksın” dedi.

<sup>44</sup> Öğleyin on iki sularından üçe kadar tüm ülkenin üzerine karanlık çöktü. <sup>45</sup> Güneş karardı, tapınağın perdesi ortadan ikiye yırtıldı. <sup>46</sup> Yeşua yüksek sesle, “Baba, ruhumu senin ellerine teslim ediyorum!”

diye bağırdı. Bunu söyledikten sonra son nefesini verdi.

<sup>47</sup> Bu olaya tanık olan yüzbaşı Tanrı'yı yücelterek, "Hiç kuşkusuz, bu adam doğru biriydi" dedi.

<sup>48</sup> Olanları görmek için toplanan halkın tümü olup bitenleri görünce göğüslerini döverek eve döndüler.

<sup>49</sup> Yeşua'nın bütün tanıdıkları ve O'nunla birlikte Galile'den gelmiş olan kadınlar uzakta durmuş, olanları izliyorlardı.

<sup>50</sup> Yüksek Kurul üyesi Yosef adında iyi ve doğru bir adam vardı.

<sup>51</sup> Yosef Kurul'un kararını ve eylemini onaylamamıştı. Tanrı'nın Krallığı'nı umutlu bekleyen bir Yahudi olan Yosef Aramatya Kenti'ndendi. <sup>52</sup> Pilatus'a gidip Yeşua'nın cesedini istedi. <sup>53</sup> Cesedi indirip keten bir beze sardı ve O'nu daha önce kimsenin yatırılmadığı, kayaya oyulmuş bir mezara yatırdı. <sup>54</sup> Hazırlık Günü'ydü ve Şabat başlamak üzereydi. <sup>55</sup> Galile'den Yeşua'yla birlikte gelen kadınlar Yosef'in peşinden gittiler. Mezarı ve cesedinin nereye yatırıldığını gördüler. <sup>56</sup> Sonra geri dönüp baharat ve güzel kokulu yağlar hazırladılar. Şabat Günü kuralına göre dinlendiler.

## 24

<sup>1</sup> Kadınlar haftanın ilk günü, şafak sökerken, hazırladıkları baharatları yanlarına alıp mezara gittiler. <sup>2</sup> Taşı mezarın girişinden yuvarlanmış buldular. <sup>3</sup> İçeri girdiklerinde Efendi Yeşua'nın cesedini bulamadılar. <sup>4</sup> Onlar bu durumun şaşkınlığını henüz üzerlerinden atamadan, ansızın göz kamaştırıcı parlaklıkta giysiler kuşanmış iki

adam yanlarında belirdi. <sup>5</sup> Kadınlar dehşete kapılıp yüzlerini yere eğdiler.

Adamlar ise, “Diri olanı neden ölüler arasında arıyorsunuz?” <sup>6</sup> O burada değil, dirildi. Daha Galile’deyken size neler söylediğini hatırlayın. <sup>7</sup> İnsanoğlu’nun günahkâr insanların eline teslim edilmesi, çarmıha gerilmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini bildirmişti” dedi.

<sup>8</sup> Kadınlar Yeşua’nın bu sözlerini hatırladılar. <sup>9</sup> Mezardan geri dönüp olup bitenleri Onbirler’e ve diğerlerine anlattılar. <sup>10</sup> Bunları elçilere bildirenler, Magdalalı Mariyam, Yohanna, Yakov’un annesi Mariyam ve onlarla birlikte olan diğer kadınlardı. <sup>11</sup> Ne var ki anlatılanlar elçilere saçma geldi ve onlara inanmadılar. <sup>12</sup> Ama Petrus kalkıp mezara koştu. Eğilip içeri baktığında orada duran keten bezlerden başka bir şey görmedi. Olayın şaşkınlığı içinde oradan uzaklaşıp evine geri döndü.

<sup>13</sup> O gün öğrencilerden ikisi, Yeruşalem’den altmış ok atımı uzaklıkta bulunan Emmaus adlı bir köye gidiyorlardı. <sup>14</sup> Olup bitenler üzerinde birbirleriyle konuşuyorlardı. <sup>15</sup> Öğrenciler birlikte konuşup onları anlamaya çalışırken, Yeşua’nın kendisi yaklaştı ve onlarla birlikte yürümeye başladı. <sup>16</sup> Ne var ki onların gözleri O’nu tanımaktan yoksun bırakılmıştı. <sup>17</sup> Yeşua onlara, “**Yolda yürürken ne tartıştığınız ve neden böyle üzgünsünüz?**” dedi.

<sup>18</sup> İçlerinden Kleopas adında olan O’na, “Bu günlerde Yeruşalem’de olup bitenleri bilmeyen tek yabancı sen misin?” diye yanıtladı.

<sup>19</sup> Onlara, “**Hangi olup bitenleri?**” dedi.

O'na, "Nasıralı Yeşua'ya ilişkin olaylar" dediler. "O adam, Tanrı'nın ve bütün halkın önünde hem sözü hem de eylemleri bakımından güçlü bir peygamberdi. <sup>20</sup> Başkâhinlerle yöneticilerimiz O'nu ölüm cezasına çarptırmak için valiye teslim ettiler ve çarımha gerdirdiler. <sup>21-22</sup> Ama biz İsrail'i kurtaracak kişinin O olacağını ummuştuk. Üstelik bütün bunlar olduktan üç gün sonra, aramızdan bazı kadınlar bizi şaşkına çevirdiler. Sabahın çok erken saatinde mezara gitmişler. <sup>23</sup> Cesedini bulamayınca, O'nun yaşadığını bildiren meleklerle ilgili bir görüm gördüklerini söylemek için çıka geldiler. <sup>24</sup> Bazılarımız mezara gitti ve tıpkı kadınların söylediği gibi mezarı buldular. Ama O'nu görmemişler."

<sup>25</sup> Yeşua onlara, "**Sizi akılsızlar, peygamberlerin bütün söylediklerine inanmakta ağır davrananlar!** <sup>26</sup> **Mesih'in bu acıları çekmesi ve kendi yüceliğine kavuşması gerekmiyor muydu?"** dedi. <sup>27</sup> Moşe ve tüm peygamberlerden başlayarak, Kutsal Yazılar'ın hepsinde kendisiyle ilgili şeyleri onlara açıkladı. <sup>28</sup> Gidecekleri köye yaklaştıklarında Yeşua daha ileri gidecekmiş gibi davrandı.

<sup>29</sup> Ama onlar, "Bizimle kal, çünkü neredeyse akşam oluyor, gün batmak üzere" diyerek O'nu zorladılar.

Yeşua onlarla kalmak için içeri girdi. <sup>30</sup> Onlarla birlikte sofraya oturduktan sonra Yeşua ekmeği alıp şükretti. Ardından ekmeği bölerek onlara verdi. <sup>31</sup> İşte o zaman onların gözleri açıldı ve O'nu tanıdılar. Sonra Yeşua gözden kayboldu. <sup>32</sup> Birbirlerine, "Yol boyunca bizimle konuşurken

ve Kutsal Yazılar'ı bize açıklarken yüreklerimiz nasıl da sevinçle çarpıyordu?" dediler. <sup>33</sup> Tam o saatte kalkıp Yerusaleml'e döndüler. Onbirler'i ve onlarla birlikte olanları toplanmış buldular.

<sup>34</sup> Bunlar, "Efendi gerçekten dirildi ve Simon'a göründü!" diyorlardı.

<sup>35</sup> Onlar da yolda olup bitenleri ve ekmeği böldüğü zaman Yeşua'yı nasıl tanıdıklarını anlattılar.

<sup>36</sup> Onlar bunları konuşurken, Yeşua'nın kendisi gelip aralarında durdu. Onlara, "Size esenlik olsun" dedi.

<sup>37</sup> Ama dehşete kapıldılar, bir hayalet gördüklerini sanarak korkuyla doldular.

<sup>38</sup> Onlara, "Neden sıkıntı duyuyorsunuz? Yüreğinizde neden kuşklara yer veriyorsunuz?"

<sup>39</sup> Ellerime ve ayaklarıma bakın, gerçekten benim. Bana dokunun ve görün. Hayaletin eti ve kemiği yoktur, ama görüyorsunuz benim var" dedi.

<sup>40</sup> Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve ayaklarını gösterdi. <sup>41</sup> Öğrenciler sevinçten şaşkınlık içinde hala inanamazken onlara, "Burada yiyecek bir şeyiniz var mı?" diye sordu.

<sup>42</sup> O'na bir parça kızarmış balık ve biraz bal peçeği verdiler. <sup>43</sup> Onları alıp önlerinde yedi. <sup>44</sup> Yeşua onlara, "Daha aranızdayken, Moşe'nin Yasası'nda, peygamberlerin yazılarında ve Mezmurlar'da benimle ilgili yazılmış olan her şeyin yerine gelmesi gerektiğini size söylemişim" dedi.

<sup>45</sup> Sonra Kutsal Yazılar'ı anlayabilsinler diye zihinlerini açtı. <sup>46</sup> Onlara şöyle dedi: "Şöyle yazılmıştır: Mesih'in acı çekmesi ve üçüncü gün ölümden dirilmesi gerekir. <sup>47</sup> Böylece



günahların bağışlanması için tövbe çağrısı Yerusalemlen başlayarak bütün uluslara O'nun adıyla duyurulacak. <sup>48</sup> Siz bunların tanıklarısınız.

<sup>49</sup> İşte, ben de Babam'ın vaadini size göndereceğim. Ama yücelerden gelecek güçle kuşanana dek Yerusalemlen bekleyin."

<sup>50</sup> Yeşua onları Beytanya'ya kadar götürdü. Ellerini kaldırıp onları kutsadı. <sup>51</sup> Onları kutsadığı sırada aralarından çekildi, göge alındı. <sup>52</sup> O'na tapındılar ve büyük bir sevinçle Yerusalemlen döndüler. <sup>53</sup> Sürekli olarak tapınakta Tanrı'yı övüyor, yüceltiyorlardı. Amin.

## **Yeni Türkçe Kutsal Kitap Çevirisi (YTC) The Holy Bible in the Turkish Language, translated from the World English Bible**

Copyright © 2023, 2024 İsmail Serinken

Language: Türkçe (Turkish)

Bu çeviride Tanrı'nın Çıkış 3:14-15 ayetlerinde Moşe'ye açıklamış olduğu, değişmez ve ebedi adı "Yahve" kullanılmıştır. Yine Tanrı'nın kutsal adından gelen ve bütün adların üzerindeki en yüce ad olan Mesih'in adı da, özgün haliyle, Yeşua" olarak kullanılmıştır. Kutsal Kitap'ta bulunan tüm diğer adlar da özgün halleriyle kullanılmıştır. Bu çeviri yapılırken çevirinin yapıldığı ana metin olan World English Bible (WEB) çevirisi gibi, metni daha anlaşılır hale getirme çabasıyla yapılan yorumlardan kaçınılmış, metin mümkün olduğu kadarıyla, kelime kelime, yani literal olarak çevrilmiştir.

CC-BY-ND

Bu İncil tercümesi kontrol ediliyor. Eğer herhangi bir hata bulursanız lütfen turytc@eBible.org adresinden bize bildirin.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not make any derivative works that change any of the actual words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2024-04-30

---

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 30 Apr 2024 from source files dated 30 Apr 2024

19fdae70-69be-522d-9a4e-8538db60f3c5